

saMrevista

SERVEI D'ASSISTÈNCIA MUNICIPAL

número 24

Àmbits

ECONÒMIC

Nova tasca per a les intervencions: el control financer de subvencions

TURISME

El foment de l'activitat turística des de l'Administració: propostes per a la creació d'ens específics

URBANISME

Les quotes d'urbanització: aspectes jurídics i recaptatoris

Col·laboracions

JURÍDIC

La morositat en les operacions comercials de l'Administració pública i la societat anònima municipal

MEDI AMBIENT

Administracions locals i societat civil treballant juntes per conservar el territori tarragoní

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

SETEMBRE, 2005

Sumari

Presentació 3

sAMcalendari 4

Breus 6

Àmbits

ECONÒMIC

Nova tasca
per a les intervencions:
el control financer de subvencions 10

TURISME

El foment de l'activitat turística
des de l'Administració: propostes
per a la creació d'ens específics 16

URBANISME

Les quotes d'urbanització:
aspectes jurídics i recaptatoris 18

PORTADA:

Obra de Rafael Bartolozzi
realitzada per encàrrec
de la Diputació de Tarragona
per commemorar els 25 anys
d'ajuntaments democràtics.

CRÈDITS

EDITA: DIPUTACIÓ DE TARRAGONA
Servei d'Assistència Municipal (SAM)
DIRECCIÓ TÈCNICA: Francesc Cid
REALITZACIÓ I COORDINACIÓ: Montserrat Martínez
TÈCNICS EDITORIALS: Jordi Bresó i J. Carlos Martínez
FOTOGRAFIA: Arxiu
CORRECCIÓ ORTOGRÀFICA: Àngels Grau
IMPRESSIÓ: Ind. Gràf. G. Gibert, SA
DIPÒSIT LEGAL: T-273-1999

Servei d'Assistència Municipal

Passeig de Sant Antoni, 100
43003 Tarragona

Tel. 977 29 66 50

Fax 977 29 66 49

E-mail: sam@altanet.org

Web: www.sam.altanet.org

La Diputació de Tarragona
no comparteix necessàriament
les opinions dels col·laboradors
de la SAMrevista.

Col·laboracions

JURÍDIC

La morositat en les operacions
comercials de l'Administració
pública i la societat
anònima municipal 24

MEDI AMBIENT

Administracions locals i
societat civil treballant juntes
per conservar el territori tarragoní 26

L'entrevista 30

Aquesta revista fa servir paper reciclat

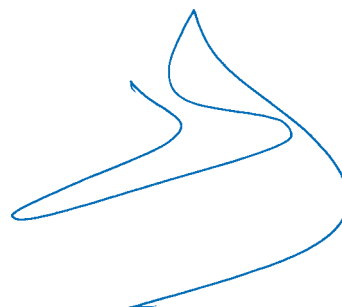
Presentació

COM CADA NÚMERO DE LA SAMREVISTA, TAMBÉ EN AQUEST, INCORPOREM UN PRÀCTIC CALENDARI D'ACTIVITATS CORRESPONENT AL PERÍODE DE TEMPS QUE S'OBRE AL NOSTRE DAVANT. ÉS, NO CAL DIR-HO, UN CALENDARI DE LES ACTIVITATS TÈCNiques I ADMINISTRATIVES QUE CORRESPON ASSUMIR A LES ADMINISTRACIONS LOCALS. N'HI HA DE COMUNES A TOTS ELS MESOS DE L'ANY, COM PODEN SER LA REVISIÓ DEL PADRÓ O LES COMUNICACIONS A TRAMETRE A LA GENERALITAT DE CATALUNYA, I D'ESPECÍFIQUES AL PERÍODE CONCRET. PODRÍEM FER UN SÍMIL REFERINT-NOS AL CALENDARI DE L'ACTIVITAT DELS GOVERNS LOCALS I FINS I TOT, RESPECTE DE L'ACTIVITAT —DITA— POLÍTICA.

Efectivament, els responsables polítics locals tenim al davant nostre tasques que podem anomenar comunes a tots els períodes com poden ser anualment les discussions pressupostàries que ara s'inicien amb el debat i les negociacions respecte de les prioritats a atendre en l'exercici vinent, la fixació d'ordenances que regiran l'any 2006 amb la determinació de coeficients, grau

d'incrementos o reduccions i tantes d'altres. També n'hi ha d'específiques i així, aquest darrer quadrimestre del 2005, segurament de forma molt especial aquest setembre, la classe política catalana té una tasca concreta de gran significació per al futur del nostre país. Una tasca d'una importància cabdal, també, per al futur de les comunitats locals, dels municipis i comarques de casa nostra. I no revelaré cap secret si afirmo que la redacció del nou Estatut per a Catalunya és aquesta activitat especial.

Crec no equivocar-me si dic que, amb independència del color polític dels seus respectius governs, les administracions locals estem directament implicades en aconseguir que el nou text estatutari tingui una especial sensibilitat envers el fet municipal. Ho fem, no intentant tenir més o menys quota de poder o de presència per si mateixa, sinó des del ferm convenciment que, constituïts en administració més propera als ciutadans, contribuïm de forma directa i efectiva a la millora de la seva qualitat de vida, en el dia a dia, i també perquè no hi renunciem, tot al contrari, treballem de valent, en la projecció de cadascun dels nostres municipis cap a un futur cada cop socialment més just, econòmicament més pròsper i nacionalment més lliure.

■ **Joan Aregio Navarro**

President de la Diputació de Tarragona

saMcalendari

CALENDARI D'ACTIVITATS SETEMBRE, OCTUBRE, I

Unitat de Secretaria Intervenció Municipal
Servei d'Assistència Municipal

SETEMBRE

1. ESTATS I COMPTES ANUALS

Els estats i comptes anuals establerts a l'article 209 del TRLRHL, s'hauran d'elaborar i tramitar de la forma següent:

- Aprovació pel president de l'entitat local.
- Informe, abans de l'1 de juny, per la Comissió Especial de Comptes.
- Informació pública, per tal que els particulars puguin formular-hi al·legacions.

Fet això, la Comissió Especial de Comptes examinarà les reclamacions i emetrà un nou informe, que serà sotmès al ple per tal que l'aprovi abans de l'1 d'octubre. Aprobat el Compte General es trametrà a la Sindicatura de Comptes abans del 15 d'octubre.

2. ORDENANCES FISCALS

Durant el mes de setembre cal aprovar les ordenances fiscals, les quals s'han d'aplicar a partir de l'1 de gener de l'any següent, segons la disposició transitòria 11a del TRLRHL, reguladora de les hisendes locals.

3. PUBLICACIÓ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

Trimestralment, les capitals de província, les poblacions de més de 50.000 habitants (ROF) i aquelles poblacions que segons la Llei 7/85 sigui obligatori, han de publicar un Butlletí d'informació municipal on s'insereixi un extracte dels acords i de les resolucions adoptats.

OCTUBRE

1. ESTATS I COMPTES ANUALS

Els estats i comptes anuals establerts a l'article 212 del TRLRHL, se sotmetran al ple per a la seva aprovació abans del dia 1 d'octubre. Un cop aprovats es trametrà a la Sindicatura de Comptes abans del 15 d'octubre.

2. PRESSUPOST

El president de l'entitat local ha de formar el pressupost i trametre'l al Ple de la Corporació abans del 15 d'octubre.

3. ORDENANCES FISCALS

Finalitza el termini per aprovar inicialment la modificació de les ordenances fiscals que han de regir per a l'any 2006.

NOVEMBRE

1. CONCESSIÓ DE CRÈDIT EXTRAORDINARI O DE SUPLEMENT DE CRÈDIT

Caldrà aprovar, la primera quinzena d'aquest mes, els expedients de modificació de pressupost mitjançant crèdit extraordinari o suplement de crèdit, per tal d'evitar endarreriments, en el termini d'exposició al públic dels acords municipals i de publicació en el Butlletí Oficial de la Província, que els pogués fer ineficaces.

ACTIVITATS COMUNES TOTS ELS MESOS DE L'ANY

1. Revisió contínua del padró municipal

D'acord amb la Llei 4/1996, de 10 de gener, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en relació amb el padró municipal i amb la normativa de desenvolupament dictada per l'INE, mensualment s'han de trametre a aquest ens les variacions produïdes en el padró d'habitants.

2. Cotització al règim general de la Seguretat Social

Abans de cada final de mes s'han de presentar els impresos TC1 i TC2 del personal laboral, funcionaris integrats (precedents de MUNPAL) i funcionaris de nou ingrés (no precedents de MUNPAL), separats per grups, corresponents al mes anterior.

3. Estadística d'edificació i vivenda

Dins els deu primers dies de cada mes s'han de presentar a la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, els qüestionaris corresponents a les llicències d'obres atorgades mes anterior, i l'estadística d'edificació i vivenda establerta a l'Ordre de 29 de maig de 1989, de normes per a l'elaboració de l'edificació i vivenda.

4. Dipòsit de detinguts

D'acord amb l'Ordre de 20 de juliol de 2000, del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, i per tal de percebre les quantitats assignades, els ajuntaments que disposin de custòdia de detinguts han de presentar, cada mes, a la Conselleria de Justícia (Presó de Tarragona) mitjançant certificació acreditativa, el nombre de detinguts o presos per dia, amb indicació de les circumstàncies personals, expedida pel secretari de la corporació o per l'encarregat del dipòsit, amb el vistiplau de l'alcalde, on s'acompanyarà còpia certificada de les ordres de detenció, presó, trasllat o llibertat dictada per les autoritats judicials.

5. Tutela financera

L'Ordre de 28 de juny de 1999 del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat va modificar la informació que han de trametre els ens locals i els ens dependents en les sol·licituds d'autorització i en les comunicacions, relatives a la concertació d'operacions de crèdit.

Els deu primers dies de cada mes, els ens locals, els seus organismes autònoms i les societats mercantils de capital íntegrament local han de comunicar a la Direcció General

de Política Financera les operacions de crèdit de termini igual o inferior a un any, formalitzades o avalades durant el mes anterior. Aquesta comunicació s'ha d'efectuar mitjançant la tramesa del model CT «Operació de tresoreria» que recull aquesta ordre.

D'altra banda, també han de comunicar a la Direcció General de Política Financera, les operacions de crèdit no subjectes a autorització, de termini superior a un any, que haguessin realitzat. Aquesta comunicació es farà durant els deu dies primers del mes següent al de la formalització, en el mateix ordre amb el que han estat formalitzades.

6. Informació de l'execució del pressupost i dels moviments de tresoreria

El Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el Text refós de la Llei d'Hisendes Locals estableix que l'interventor haurà de trametre al ple, informació de l'execució del pressupost i del moviment de tresoreria en els terminis i amb la periodicitat que estableixi el ple.

7. Llicències

El Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, estableix l'obligació de donar publicitat, al tauler d'anuncis de la corporació, dels acords o resolucions de l'atorgament de llicències.

8. Activitats recreatives i els establiments públics

La Llei 10/1990, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, estableix que els ajuntaments han de comunicar a la Delegació Territorial de la Generalitat a Tarragona les resolucions relatives a llicències d'obertura de locals dedicats a espectacles i d'establiments de pública concurrència, i també els canvis de titularitat, de raó social o de domicili a l'efecte de les notificacions.

9. Remissió a la Sindicatura de Comptes de l'extracte de determinats expedients de contractació

De conformitat amb l'article 57 del TRLCAP i la Resolució de 5 de maig de 2005, les entitats públiques, han de trametre a la Sindicatura de Comptes, l'extracte de determinats contractes segons la quantia, en el termini de tres mesos des de la formalització del contracte.

10. Remissió a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa

D'acord amb l'article 58 del TRLCAP l'article 114 del Reglament de la Llei de contractes, i l'Ordre 1077/2005, de 31 de març s'han de trametre les dades que diu l'article 114 del Reglament LCAP, de tots els contractes realitzats, excepte els menors, dins dels 3 mesos següents a la formalització del contracte.

DESEMBRE

1. PRESSUPOST

Abans del 31 de desembre s'haurà d'aprovar definitivament el pressupost de l'any següent. Juntament amb el pressupost s'ha d'aprovar la plantilla del personal, que haurà de comprendre tots els llocs de treball, degudament classificats reservats a funcionaris, personal laboral i eventual. El pressupost definitivament aprovat s'ha de trametre a l'Administració de l'Estat i a la Generalitat de Catalunya.

2. ORDENANCES FISCALS

Abans del 31 de desembre s'hauran de publicar les ordenances fiscals amb els nous tributs, taxes i preus públics que entrin en vigor a partir de l'1 de gener del 2006. Per tal de poder publicar la seva aprovació definitiva es recomana la seva presentació al BOP abans del dia 17 de desembre de 2005.

3. PUBLICACIÓ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

Trimestralment, les capitals de província, les poblacions de més de 50.000 habitants (ROF) i aquelles poblacions que segons la Llei 7/1985 sigui obligatori, han de publicar un butlletí d'informació municipal on s'insereixi un extracte dels acords i de les resolucions adoptades.

4. ANIMALS DE COMPANYIA

El Decret 328/1998, de 24 de desembre, de la Generalitat obliga els ajuntaments a organitzar un registre censal d'animals de companyia. Els propietaris dels animals han d'inscriure'ls en aquest cens del municipi de residència habitual de l'animal. Els ajuntaments han de comunicar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca les altes i baixes, així com les modificacions que es produeixin de les dades censals com a mínim un cop a l'any.

AVANÇAMENT GENER 2006

1. IRPF

Fins el dia 20 de gener l'ajuntament haurà de presentar a la Delegació d'Hisenda la declaració de les quantitats retingudes en al quart trimestre de l'any anterior i el resum anual.

- Retencions i ingressos a compte de rendiments del treball.
- Quart trimestre de l'any anterior. **Model 110**
- Resum anual. **Model 190**

Fins el dia 20 de gener es presentarà declaració de la retenció practicada el trimestre anterior per rendiments procedents de l'arrendament d'immobles urbans.

2. IVA

Fins el dia 1 de febrer es presentaran els impresos 300 (règim general) i 311 (règim simplificat) corresponents al quart trimestre de l'any anterior. També es presentarà l'imprès 390 de resum de l'any anterior.

3. LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DE L'EXERCICI ANTERIOR

El pressupost de cada exercici es liquidarà, quant a recaptació de drets i pagament d'obligacions el 31 de desembre de cada any, segons el TRLRHL. La liquidació del pressupost es farà per l'ens local abans del primer de març i s'aprovarà pel president de la corporació, previ informe de la intervenció. De la liquidació del pressupost se'n donarà compte al proper ple en la primera sessió que tingui lloc.

4. DEUTE PERPETU A FAVOR DELS AJUNTAMENTS

Els ajuntaments que tinguin inscripcions nominatives de Deute perpetu han de tenir en compte que aquestes inscripcions degudament facturades, s'han de presentar, a la Intervenció d'Hisenda de la seva província, perquè els siguin liquidats i reconeguts els interessos corresponents al venciment del trimestre anterior.

5. REMISSIÓ AL TRIBUNAL DE COMPTES DE LA RELACIÓ CERTIFICADA DELS CONTRACTES REALITZATS L'ANY ANTERIOR

D'acord amb la Resolució del Tribunal de Comptes de 5 de maig de 2005 (BOE 16 de maig de 2005), els ajuntaments han de trametre, abans que finalitzi el mes de gener, al Tribunal de Comptes, una relació certificada dels contractes realitzats l'any anterior, excepte dels menors. Si no s'ha realitzat cap contracte, s'ha de fer una certificació negativa.

PERE PANISELLO NOU DIPUTAT

L'alcalde de l'Entitat Municipal Descentralitzada (EMD) de Jesús, Pere Panisello, va pendre possessió, el passat mes de juny, com a nou diputat de la Diputació de Tarragona. Pere Panisello substitueix en el càrrec al fins ara diputat Salvador Pallarès, alcalde del Perelló, que ha renunciat al càrrec per motius professionals.

El president de la Diputació de Tarragona, Joan Aregio, va donar la benvinguda al nou diputat tot desitjant-li que sigui un digne successor de Salvador Pallarès, el qual ha deixat un bon record a la Diputació per la tasca realitzada.

Pere Panisello s'ha integrat com a president de la Comissió Informativa del Servei d'Assistència al Territori i com a vocal de dues altres Comissions Informatives, la d'Hisenda i Economia i la d'Actuacions Integrals al Territori. A més, és vocal de la Comissió Executiva del Patronat de Turisme, de la Comissió Especial de Comptes i del Consell d'administració de l'Organisme Autònom administratiu per a la Societat de la Informació (OASI).

Així mateix, i a proposta del president de la corporació, Pere Panisello va ser designat com a representant de la Diputació en les següents fundacions i entitats: Parc Natural del Delta de l'Ebre (Junta Rectora), Comissió de Cooperació Local de Catalunya, Comissió Mixta de seguiment del Conveni del Pla Penta, Fundació Europea de Medicina Tradicional Xinesa (Institut Catalunya - Yunnan de Tarragona) i Fundació privada «Martí Castro».

LA DIPUTACIÓ SIGNA UN CONVENI AMB CAMERATA XXI PER IMPULSAR LA FORMACIÓ MUSICAL

La Diputació de Tarragona i la Fundació Camerata XXI van signar, a principis del mes de juliol, un conveni de col·laboració per promoure diverses activitats formatives que contribueixin al desenvolupament cultural i artístic de les comarques de Tarragona.

El conveni esmentat estableix que la Diputació de Tarragona col·laborarà amb la Fundació Camerata XXI a través d'un ajut econòmic que ascendeix a 17.000 EUR; i, com a contrapartida, la Fundació Camerata

XXI es compromet a adoptar les mesures de difusió escaients a la Diputació de Tarragona, com és la publicitat. Així doncs, la Fundació Camerata XXI programarà, organitzarà i gestionarà la celebració d'un cicle de 3 concerts de qualsevol de les formacions que formen part del projecte, patrocinats per la Diputació de Tarragona.

La signatura del conveni va ser materialitzada pel president de la Diputació, Joan Aregio, i pel president de la Fundació Camerata XXI, Francesc Xavier Blanc, el qual va agrair a la institució intercomarcal el suport econòmic rebut any rere any.

La Fundació Camerata XXI és una entitat sense ànim de lucre amb l'objecte de promoure el foment i la promoció de la formació integral dels estudiants de música, mitjançant el tractament de continguts específics, la difusió cultural i social de la música i la realització d'audicions musicals en el conjunt de la demarcació de Tarragona.

La Fundació Camerata XXI està integrada per l'Orquestra Camerata XXI en les seves especialitats de corda i simfònica de la qual formen part 40 músics; la Jove Orquestra integra-

da per 12 becats de 14 a 18 anys i el conjunt orquestral simfònic integrat per 60 alumnes de 12 a 16 anys.

LA DIPUTACIÓ SUBSCRIU UN PRÉSTEC DE DEU MILLIONS D'EUROS PER MILLORAR LA XARXA VIÀRIA

El Ple de la Diputació de Tarragona va aprovar per unanimitat de tots els grups polítics amb representació a la corporació CiU, PSC, ERC i PPC, la concertació d'un préstec per import de 10.181.305 EUR pel finançament d'inversions a la xarxa viària de titularitat de la Diputació.

Aquests diners es destinaran a les obres en carreteres dels projectes que està previst adjudicar durant el present exercici, obres entre les quals destaquen la carretera dels Pallaresos a l'Argilaga, amb un import de 2.748.992 EUR; actuacions puntuals a la carretera l'Espuga de Francolí - Blancafort - Solivella, amb un import de 1.799.625 EUR; la carretera de Marçà a Capçanes, amb una inversió de 1.959.003 EUR; la circumval·lació de Puigpelat, amb una inversió de 949.896 EUR; la cruïlla d'accés a l'Arbolí, amb una inversió de 756.251 EUR,

i altres quantitats destinades a la construcció d'una rotonda a la travessia de Cabra del Camp; a la rotonda de Sant Vicenç de Calders (el Vendrell) i a la travessera d'Albinyana; a la rotonda d'accés al far de Salou, i a l'ordenació de les interseccions del tram Cambrils carretera TV-3147.

25 ANYS D'AJUNTAMENTS DEMOCRÀTICS

En motiu de la commemoració dels 25 anys de la constitució dels ajuntaments democràtics, la Diputació de Tarragona va retre un homenatge a tots els alcaldes i alcaldesses que durant tots aquests anys han aportat el seu treball i esforç al front del govern del seu municipi, fent-los-hi lliurament d'un quadre representatiu de la celebració d'aquests 25 anys. L'obra esmentada és de l'artista i exalcalde de l'ajuntament de Vespella de Gaià, Rafael Bartolozzi, i tots estan signats personalment i dedicats, un per un, a cadascun dels alcaldes que han contribuït a enfortir la democràcia durant tot aquest període.

Vint-i-cinc anys donen per a molt i, justament, en aquest cas, han donat lloc a què els 187 ajuntaments dels 183 municipis (ja que hi ha quatre entitats municipals descentralitzades) de les comarques tarragonines hagin tingut la xifra respectable de 678 alcaldes.

L'obra lliurada als 678 alcaldes anava acompanyada d'un escrit del president de la Diputació de Tarragona, Joan Aregio, on s'assenyalava que el 19 d'abril de 1979 es van constituir els primers ajuntaments elegits democràticament després de 40 anys i que, «la celebració d'aquelles eleccions va retornar la il·lusió i l'esperança de recobrar la llibertat, un ideal defensat per tots els qui creiem en una societat més justa i equilibrada».

Joan Aregio també comentava a l'esmentat escrit que el camí recorregut durant aquests 25 anys no ha estat fàcil i que encara queda molt per fer. Per aquesta raó «la Diputació vol estar sempre a prop dels ciutadans, a prop dels ajuntaments i, especialment, a prop dels al-

caldes i les alcaldesses per tal que en cada moment puguin trobar allò que més convé per fer avançar els pobles: ajut tècnic, financer, serveis o, senzillament, per escoltar els seus projectes, les seves il·lusions o els seus problemes».

PRESENTACIÓ DEL NOU PORTAL DE TINET

Amb gran èxit de convocatòria, va presentar-se a finals del mes de juny el nou portal de Tinet a la Diputació de Tarragona. Més de 200 persones van participar en l'acte, que es va dur a terme al Pati de la Diputació de Tarragona i va comptar amb la presència del qui és considerat un dels «pares d'Internet», Vinton Cerf.

El president de la Diputació de Tarragona, Joan Aregio i el president de l'Organisme Autònom per a la Societat de la Informació, OASI, Gustau Biada, van presidir l'acte, durant el qual els tinetaires, representants d'entitats i institucions i autoritats assistents van poder conèixer el nou portal. L'acte va servir per presentar, també, el nou logotip de Tinet i la seva

mascota: una T blava amb moviment que es va fer present a la sala enmig de la sorpresa del públic.

Tinet ha reestructurat els seus continguts per facilitar la navegació, s'han creat nous canals temàtics i s'han incorporat nous serveis. Entre les novetats destaca el Tinetaipes, que permet als usuaris localitzar geogràficament els municipis i els llocs d'interès de la demarcació i la Tinetaagenda, on es poden consultar les activitats de caire cultural i social.

Els 20.000 usuaris que ja fan de Tinet la seva eina per a ser presents a la xarxa, compten ara amb un portal creat amb un gestor de continguts específic per a Tinet, i desenvolupat amb tecnologia pròpia, que en facilita la seva actualització. En l'actualitat ja hi ha més de 3.400 pàgines web publicades amb Tinet a la xarxa. Els comptes de correu dels seus usuaris reben mensualment més de 3 milions i mig de missatges i la web de Tinet rep una mitjana mensual de 665.500 visites.

CONVENI PER FACILITAR LA PRESENCIA DE LES PRODUCCIONS DEL TNC ALS TEATRES MUNICIPALS DE TOT CATALUNYA

Sota la presidència de la Consellera de Cultura, Caterina Mieras, va tenir lloc el passat mes de juny la signatura d'un conveni de col·laboració entre les quatre diputacions catalanes, Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona, la Federació de Municipis de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis i el Teatre Nacional de Catalunya, amb l'objectiu d'assegurar que les produccions del Teatre Nacional de Catalunya que facin gira pel territori català ho puguin fer amb les millors condicions econòmiques per als teatres municipals.

Aquesta és la primera vegada que el Teatre Nacional de Catalunya ha arribat a un acord de gires consensuat amb les institucions implicades a nivell de tot el territori català. El conveni estableix un marc de col·laboració entre totes les parts signants i situa el TNC en un paper d'element dinamitzador i descentralitzador de les arts escèniques.

El conveni ha estat signat pel president de la Diputació de Barcelona, Celestino Corbacho; pel diputat responsable de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Tarragona, Quim Nin; i pels diputats de Cultura de les diputacions de Lleida i Girona, Antoni Balasch i Enric Vilert, així com pel president de l'FMC, Manel Bustos; pel president de l'ACM, Joan Maria Roig; pel director delegat del

TNC, Joan Francesc Marco, i pel director artístic d'aquesta entitat, Domènec Reixach.

EL PATRONAT DE TURISME DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA QUANTIFICA EN 47.3 MILIONS D'EUROS LA DESPESA FETA PELS TURISTES DEL BAIX COST A LA DEMARCACIÓ DE TARRAGONA

Durant l'any 2004, varen arribar a l'aeroport de Reus mitjançant les companyies de baix cost, més de 185.000 persones, de les quals el Patronat de Turisme estima que 83.000 varen romandre a la zona generant un volum de pernoctacions superiors a les 565.000.

A partir d'aquesta informació i en funció de la despesa mitjana diària dels usuaris (irlandesos, britànics i alemanys) es pot determinar que el volum de negoci generat a la zona ha estat superior als 47.3 milions d'euros.

Cal recordar que al llarg del 2004 les companyies que varen operar a l'aeroport de Reus foren Hapag Lloyd Express (fins el mes d'abril) i Ryanair al llarg de tot el període, mantenint enllaços amb Colònia, Hanover, Dublín, Londres i Frankfurt.

El Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona valora satisfactòriament aquestes dades ja que el volum de negoci generat és molt important, la qual cosa fa pensar que es tracta d'un nou client i no que s'estigui produint un traspàs

de clients xàrter cap al baix cost. De la mateixa forma s'observa que la fuga real de possibles clients cap a d'altres destinacions és només del 30% -principalment Barcelona- ja que un 25% dels usuaris són residents a la demarcació.

Pel que fa a les formes d'allotjament els clients que finalment es van allotjar a la Costa Daurada, en el 51.54% dels casos ho va fer en hotels i pensions, el 12.41% en apartaments de lloguer, el 2.80% en càmpings i la resta amb d'altres fórmules d'allotjament, cases pròpies o de familiars.

Pel que fa a les motivacions que van atraure els viatgers a la zona, el 76.11% va manifestar que era per vacances i oci, el 9.19% per visitar familiars i amics i el 3.75% per feina o negocis.

LA GENERALITAT I LA DIPUTACIÓ SIGNEN UN CONVENI PER FACILITAR ELS TRÀMITS ADMINISTRATIUS ALS AJUNTAMENTS I ALS CIUTADANS.

La Diputació de Tarragona va signar un conveni de col·laboració amb la Generalitat de Catalunya, en relació a la implantació de dos projectes de l'Administració Oberta de Catalunya (OAC): el projecte TRAM (Mòdul de Tramitació Municipal per Internet) i l'expedició telemàtica de volants del padró.

El projecte TRAM té la finalitat d'oferir als ajuntaments que no disposen de recursos suficients, una solució tecnològica i organitzativa per facilitar la gestió de tràmits per mitjans telemàtics amb garanties jurídiques i de seguretat. Per altra banda, el projecte d'expedició telemàtica de volants del padró té com a objectiu substituir gradualment la seva expedició en paper per volants telemàtics.

La Diputació de Tarragona col·laborarà activament en el desplegament d'aquests dos projectes al Camp de Tarragona i assumirà funcions de suport en la implantació del projecte Tram.

La implantació d'aquests projectes es durà a terme en 80 municipis a la demarcació de Tarragona en un termini d'un any i mig, encara que, prèviament, es realitzarà una prova pilot en 10 municipis: Alcover, Cambrils, l'Espluga de Francolí, Falset, Montblanc, la Selva del Camp, Vandellòs i l'Hospitalet de l'infant, Vila-seca, Vinyols i Els Arcs i Roquetes.

La signatura de l'esmentat conveni va estar materialitzada pel conseller de Governació i Administracions Públiques i president del Consorci d'Administració Oberta de Catalunya, Joan Carretero, i pel president de la Diputació de Tarragona, Joan Aregio. A l'acte, també hi va estar present el vicepresident de Localret, Andreu Francisco, entre d'altres.

LA DIPUTACIÓ EDITA UN LLIBRE SOBRE ELS CAMINS HISTÒRICS I TRADICIONALS DE LES COMARQUES TARRAGONINES

L'obra està estructurada en dues parts. La primera analitza el valor genèric dels camins i presenta una tipologia bàsica segons la seva destinació: per al pas de carros (camins carreters), per animals de càrrega (camins de ferradura), per al pas de persones (senders) i pel pas de ramats (camins ramaders). La segona part de l'obra fa la descripció de 10 camins, un per comarca. Es mostra així la riquesa patrimonial que, en aquesta matèria, hi ha a les comarques tarragonines i es fa una descripció associada a la història i a la vida dels territoris per on passen.

La Diputació editarà 1.500 exemplars d'aquest llibre, que es distribuïran entre biblioteques, centres d'estudi, ajuntaments i entitats culturals de les comarques de Tarragona. L'obra també es farà arribar a altres entitats relacionades amb la recuperació dels camins i el paisatge de Catalunya.

L'autor del treball és Rafael López-Monné, que ha elaborat els textos i també les fotografies que il·lustren el llibre. López-Monné assenyala que no ha volgut fer un llibre d'ex-

cursions, sinó una obra que vol posar de manifest el valor històric, patrimonial i social dels camins tradicionals que hi ha a les nostres comarques, «demostrant així que els camins són un bé patrimonial».

El president de la comissió de Cultura de la Diputació de Tarragona, Joaquim Nin, destaca per la seva banda, que, amb la publicació d'aquesta obra, la Diputació continua una tradició de difusió cultural, iniciada amb la publicació d'un llibre sobre les bandes de música de la demarcació i un altre sobre el Patrimoni de la Humanitat, i que tindrà continuïtat pròximament amb l'edició de dos nous treballs.

INTERNET ES CONSOLIDA ENTRE ELS CIUTADANS DE LES COMARQUES DE TARRAGONA

Un estudi de l'Observatori d'Internet de l'Organisme Autònom per a la Societat de la Informació (OASI) de la Diputació de Tarragona presentat el passat mes d'abril, conclou que l'ús d'Internet està consolidat entre els ciutadans de les comarques tarragonines.

Durant l'últim any s'ha incrementat un 2% el nombre de llars amb connexió a Internet, que arriben ara al 46,5% del

conjunt de la demarcació de Tarragona. Pel que fa a les llars que disposen d'ordinador, aquestes són ja el 63%, un 5,3% més que l'any anterior. D'altra banda, gairebé un 30% dels usuaris es connecten setmanalment a Internet entre 1 i 4 hores; una quantitat lleugerament inferior d'usuaris ho fan més de 10 hores, i un 24% es connecten entre 4 i 10 hores a la setmana, com a mitjana.

Per comarques, el Tarragonès i el Baix Camp són les que lideren el nombre de connexions a Internet i el seu ús a les llars tarragonines. Per primer cop, a les comarques de Tarragona la connexió a la xarxa es fa més a través de l'ADSL que no pas amb el mòdem -la línia telefònica convencional. Més de la meitat de les llars amb connexió a Internet ho fan a través de la banda ampla.

Pel que fa al perfil dels usuaris, per edats, el grup de població que utilitza més Internet és el que correspon als joves d'entre 15 i 24 anys, seguit pels que tenen entre 25 i 39 anys. La majoria dels usuaris tenen estudis superiors, seguits pels que en tenen de secundaris.

Pel que fa als serveis més utilitzats, buscar informació i navegar continua sent la principal finalitat en l'ús d'Internet, seguida de prop pel correu electrònic.

EL PATRONAT DE TURISME DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA MODIFICA ELS SEUS ESTATUTS I ASSUMEIX LA GESTIÓ DE LA MARCA TERRES DE L'EBRE

El Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona gestionarà la marca turística Terres de l'Ebre des de la seva estructura actual, creant un equip específic de treball que s'ubicarà a Tortosa. Es definirà un Pla d'Actuació específic per la promoció d'aquesta marca, pel desenvolupament del qual la Diputació destinarà 550.000 EUR i la Generalitat 252.000.

Amb aquest acord entre la Diputació de Tarragona i la Generalitat s'acaba el període de converses mantingudes entre aquests dos organismes per tal de trobar una solució que garanteixi el rigor i la millor orientació tècnica possibles a la gestió de la marca Terres de l'Ebre i l'IDECE.

La Diputació veu com una oportunitat la gestió de dues marques des d'una pròpia i única organització, per tal d'unificar esforços generant sinèrgies internes. També s'ha hagut de contemplar l'existència de la Llei de Turisme, que defineix les competències de les diputacions en temes de promoció turística.

Àmbit ECONÒMIC

NOVA TASCA PER A LES INTERVENCIONS: EL CONTROL FINANCER

Sandra Andreu Febas

Tècnic mig d'Intervenció de la Diputació de Tarragona

INTRODUCCIÓ

Fins a l'aprovació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, hi havia una insuficient i dispersa regulació en aquesta matèria, i fins i tot, alguns ens amb competència legislativa havien aprovat la seva pròpia normativa. La manca de regulació i l'existència d'importants llacunes implicava que en determinades situacions no hi hagués la seguretat d'estar actuant amb suficient fonament jurídic. Ara, amb la nova Llei, s'han inclòs en un sol text conceptes que ja són coneguts per tots i d'altres que suposen, en certa manera, una novetat. És el cas del control financer de subvencions.

La Llei introdueix el concepte de control financer de subvencions entès com a control respecte dels beneficiaris, en el cas de les entitats col·laboradores. La competència per exercir aquest control correspon als òrgans o funcionaris que tenen atribuït el control financer de la gestió econòmica de les respectives corporacions locals.

Fins el moment, la normativa reguladora de les hisendes locals, tant l'antiga Llei 39/88 com el nou RDL 2/2004, no ha desenvolupat el contingut de la funció de control financer, amb la qual cosa queda a criteri de cada intervenció el seu abast i la seva aplicació

pràctica. Amb el títol tercer de la Llei de subvencions es regula el marc al qual s'ha d'adaptar un dels controls financers a realitzar sobre aquest tipus de despeses i suposa el primer desenvolupament normatiu directament d'aplicació a les corporacions locals en matèria d'execució del control financer.

Segons l'informe 2/2002 de la Sindicatura de comptes sobre el compte general de les corporacions locals de l'exercici 2001, les dades agregades en euros de les obligacions reconegudes netes (ORN) per transferències corrents del conjunt d'ajuntaments de Catalunya són les que es mostren en el quadre següent, per tram de població¹:

Els procediments de control financer, reintegrament i revisió d'actes que es desenvolupen a la Llei general de subvencions són d'aplicació des de la seva entrada en vigor, o sigui, a partir de mitjans del mes de febrer de 2004. Com sigui que el control financer és una activitat que acostuma a realitzar-se a posteriori, normalment un cop tancat l'exercici econòmic², s'ha d'esperar que la primera actuació d'aquest tipus sobre les subvencions es realitzi durant l'any 2005 en referència a l'activitat de l'exercici 2004.

PLANTEJAMENT LEGISLATIU

El títol tercer de la Llei 38/2003 regula els següents aspectes

¹ Tot i que en el capítol 4 del pressupost de despeses s'hi poden incloure altres conceptes que no es corresponen amb la definició de subvenció que fa la LGS, com les transferències entre ens del mateix grup corporatiu, les magnituds del quadre poden mostrar, encara que sigui de forma orientativa, l'import de despesa destinada a subvencions.

² L'excepció es dona en el cas dels ens que realitzen control financer permanent.

Tram de població	ORN capítol 4 despeses	# ens	ORN mitges per ajuntament	% ORN capítol 4 sobre total ORN
+ de 500,000	406.697.516,62	1	406.697.516,62	27 %
de 100,001 a 500,000	128.976.284,06	8	16.122.035,51	16 %
de 50,001 a 100,000	57.147.662,66	12	4.762.305,22	10 %
de 20,001 a 50,000	72.512.861,66	31	2.339.124,57	10 %
de 10,001 a 20,000	32.835.370,76	44	746.258,43	6 %
de 5,001 a 10,000	23.426.333,95	72	325.365,75	6 %
de 1,001 a 5,000	23.967.353,02	235	101.988,74	5 %
fins a 1,000	4.982.552,62	396	12.582,20	3 %
Total	750.545.935,36	799	939.356,61	14 %

CONTROL FINANCER DE SUBVENCIONS

respecte del control financer de subvencions:

- l'objecte i la competència per a exercir-lo
- el control financer a realitzar sobre ajuts i subvencions finançades totalment o parcialment amb càrrec a fons comunitaris (aquest apartat constitueix legislació bàsica)
- l'obligació de col·laboració dels beneficiaris, les entitats col·laboradores i els tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació (aquest apartat també constitueix legislació bàsica)
- les facultats i els deures del personal controlador

- el procediment de control financer i la documentació de les seves actuacions
- els efectes dels informes de control financer

A continuació exposarem els conceptes més significatius de la nova Llei:

Objecte: La Llei fixa l'objecte del control financer mitjançant una llista tancada de les verificacions que s'hauran de realitzar sobre les subvencions. D'aquesta llista se'n desprèn que la revisió ha d'abastar totes les fases del procediment administratiu de concessió i gestió de les subvencions, l'execució i el finançament de l'activitat subvencionada i tots

aquells fets o circumstàncies relacionats; aquest control es pot estendre a les persones associades amb els beneficiaris o que presentin un interès en relació amb l'activitat subvencionada.

Competència: L'exercici del control financer és competència de les intervencions en el cas de les administracions locals. El personal encarregat de realitzar-lo haurà de guardar la confidencialitat i el secret respecte dels assumptes que coïngui per raó del seu treball.

Obligació de col·laboració: Els beneficiaris, les entitats col·laboradores i tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o de la seva justificació estan obligats a prestar col·laboració i facilitar la documentació que se'ls requereixi en l'àmbit del control financer.

Procediment: El procediment que s'estableix per a l'exercici del control financer és, de forma esquemàtica, el que es mostra en el quadre següent:

PUNTS CRÍTIQS

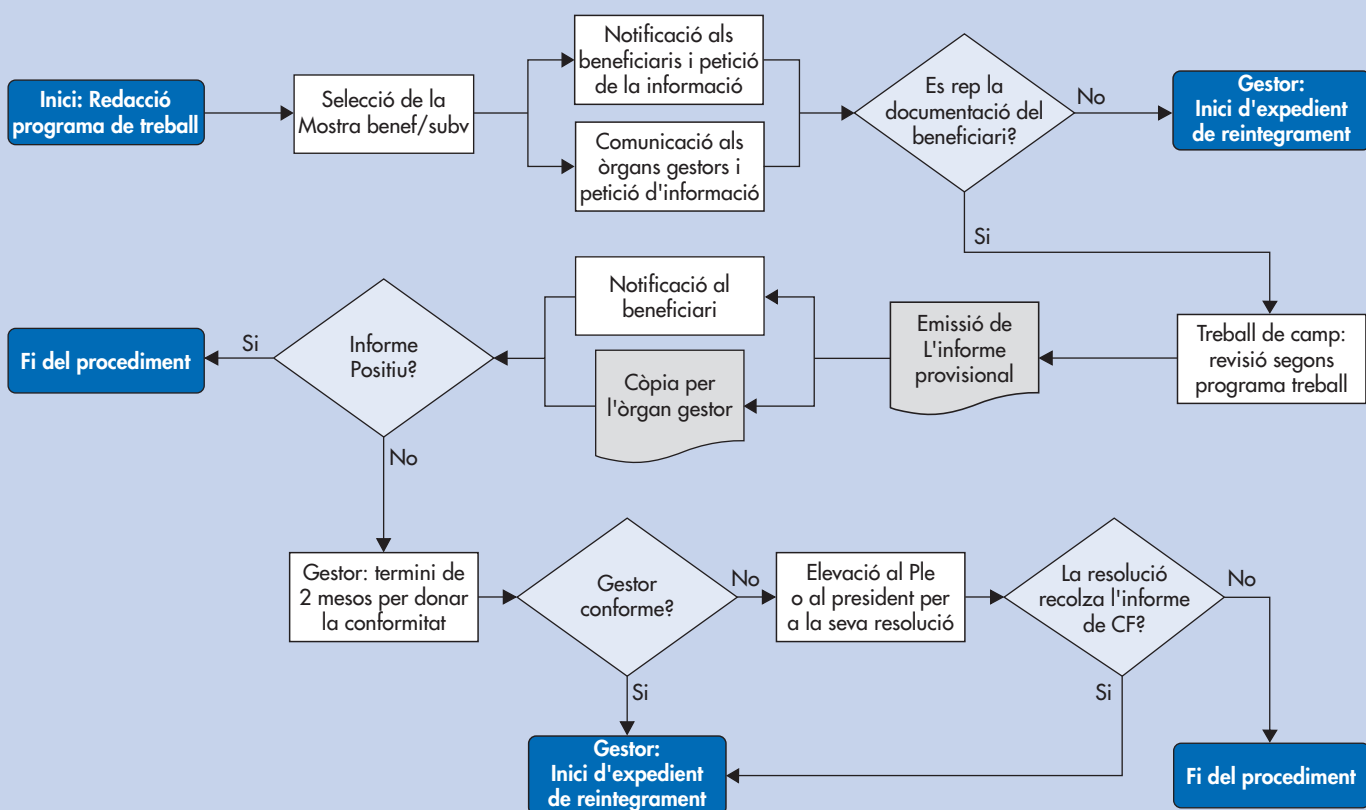
Un cop descrit de forma bàsica el plantejament normatiu, cal fer una reflexió sobre diferents punts que es poden considerar crítics, per diferents causes.

L'obligació de les corporacions locals a realitzar el control financer.

La Llei no estableix cap exempció subjectiva a l'exercici del control financer, per la qual cosa caldria entendre que totes i cadascuna de les corporacions locals estan obligades a realitzar-lo, si han atorgat subvencions. No obstant cal puntualitzar el següent:

- Només constitueixen legislació bàsica en matèria de control financer els articles 45 i 46 de la Llei 38/2003³.
- A les entitats que integren l'Administració local els hi són d'aplicació totes les disposicions de la Llei, sempre i quan la comunitat autònoma respectiva no hagi assumit competències en matèria de règim local, com és el cas de

³ Veure apartat de plantejament legislatiu.

la de Catalunya. S'ha de tenir en compte, però, que la normativa en matèria de subvencions a la nostra comunitat és el ROAS (Reglament orgànic d'activitats i serveis), que té rang inferior a la Llei general de subvencions recentment aprovada, amb la qual cosa sorgeixen els dubtes sobre si són aplicables totes les disposicions de la nova Llei.

Tenint en compte que:

- el ROAS no fa referència al concepte de control financer de subvencions, però en canvi el RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'hisendes locals, estableix el control financer com a funció obligatòria de control intern per a totes les administracions locals,

- la Llei 38/2003 té com a un dels seus objectius normalitzar a nivell general l'activitat d'aquesta actuació pública de foment,

- es pot discutir l'aplicació a les entitats locals catalanes dels articles no considerats bàsics d'aquesta Llei, amb la qual cosa queda la porta oberta a la possibilitat que sigui obligatòria la seva aplicació.

Seria recomanable realitzar el control financer que estableix el títol tercer de la Llei general de subvencions. La transparència en l'activitat de l'Administració i en l'aplicació dels fons públics que gestiona ho

demanden, d'acord amb la tendència que s'ha seguit en els darrers anys.

L'augment de tasques per a les intervencions locals.

L'execució del control financer implica un augment de les tasques a realitzar per l'òrgan de control, la intervenció, ja sigui perquè es desenvolupi internament mitjançant recursos propis, ja sigui perquè s'hagi de fer el seguiment dels treballs encomanats a una consultoria externa o a un ens de suport.

La pròpia Llei general de subvencions preveu la possibilitat que el treball de camp es realitzi per part d'auditors privats. Tot i que s'opti per aquesta possibilitat, aquelles actuacions que suposin l'exercici de potestats administratives recauran en tot cas sobre les intervencions respectives, igual que les tasques de direcció. La responsabilitat del control financer sempre recaurà sobre la intervenció.

També es preveu que les corporacions locals puguin sol·licitar de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat la realització dels controls financers sobre beneficiaris de subvencions concedides.

Així doncs, si la corporació no disposa de mitjans tècnics necessaris en la seva estructura per desenvolupar els treballs de control haurà de contractar a una empresa d'auditoria,

la qual cosa suposa un cost afegit, o demanar suport tècnic a un ens de suport.

L'obligació dels beneficiaris a prestar la informació requerida en el decurs dels treballs de control.

L'incompliment d'aquesta obligació és causa inexcusable de reintegrament de la subvenció. A més, la resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions està tipificada com a infracció lleu, amb la qual cosa també s'ha de sancionar amb una multa d'entre 150 i 6.000 EUR.

La possibilitat d'haver d'iniciar expedients de reintegrament.

De les actuacions de control es poden derivar reintegraments de subvencions i l'aplicació de sancions per les infraccions detectades; aquestes sancions poden anar des d'una multa pecuniària a la pèrdua durant cinc anys de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajuts públics i avals de l'Administració o altres ens públics o a la prohibició durant tres anys per establir-hi contractes.

El reintegrament en l'àmbit de l'exercici del control financer pot venir determinat pels següents fets:

- Resistència, excusa, obstrucció o negativa a les actuacions de control financer.

- Incompliment de les obligacions comptables, registrals o de conservació de documents per part dels beneficiaris quan això impossibiliti

verificar el destí dels fons rebuts, el compliment de l'objectiu o la realitat i regularitat de les activitats subvencionades.

- Concurrencia de subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, quan aquests superin el cost de l'activitat subvencionada.

- Detecció de qualsevol irregularitat en l'obtenció, justificació o en la realització de l'activitat subvencionada o l'incompliment de les seves obligacions, en el sentit que estableix l'article 37 de la Llei 38/2003.

També s'ha de tenir en compte que quan es tramiti un reintegrament s'haurà d'exigir l'interès de demora corresponent des del moment de pagament de la subvenció fins a la data en què s'acordi la procedència del reintegrament.

El reintegrament s'ha de tramitar pel departament gestor de la subvenció mitjançant acord de l'òrgan concedent.

Si es deriva algun reintegrament de subvencions de les actuacions de control financer que es realitzin per la intervenció, l'òrgan que s'encarregarà de la tramitació de l'expedient de reintegrament serà el gestor de la subvenció.

La novetat de l'exercici d'aquest tipus de control per a la majoria dels beneficiaris i per a les pròpies corporacions locals.

Són molt poques les entitats locals que realitzen un control financer complet sobre la seva activitat anual, amb la qual

cosa, el control de beneficiaris de subvencions suposa una novetat per a la majoria; però potser a qui més novetat li suposarà serà als propis beneficiaris. És per això que serà aconsellable planificar acuradament les tasques a realitzar perquè l'exercici del control trasbalsi el menys possible i causi el menor perjudici als beneficiaris.

L'extensió de les actuacions de control financer.

La Llei general de subvencions estableix mitjançant una llista tancada els objectius que es perseguen amb el control financer. Aquesta relació d'objectius és la que marcarà l'extensió de les actuacions a realitzar. La Llei també estableix, aquesta vegada de forma orientativa, les comprovacions i revisions que pot realitzar l'òrgan de control per desenvolupar la seva tasca.

El control abastarà des de la petició de la subvenció fins a la realització de l'activitat i la seva justificació, en les seves vessants de legalitat de les actuacions i de comprovació de la realitat de les dades aportades; de tot això es desprèn que no ha de quedar amb una simple revisió de comptes justificatius o certificacions de fedataris, sinó que es tractarà d'una revisió que s'haurà d'executar mitjançant tècniques i procediments d'auditoria.

En aquest punt ens podem plantejar el límit del control des de la perspectiva de l'eficiència: val la pena assumir el cost, econòmic o d'oportuni-

tat, de realitzar el control financer si els imports subvencionats són inferiors a aquest, per exemple? La Llei no es planteja situacions d'aquest tipus i només especifica l'obligació de realitzar el control per aquells ens als que els hi és d'aplicació.

L'existència de dubtes derivats de la delimitació del concepte de cost de l'activitat.

Un dels punts que s'han de verificar en el control financer és l'adequat i correcte finançament de les activitats subvencionades, en el sentit de: l'import de les subvencions en cap cas pot ser d'una quantitat que aïlladament o en concurrència amb altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos, superi el cost de l'activitat subvencionada.

Aquest cost estarà integrat pels costos directament aplicables a l'activitat subvencionada, d'acord amb el que estableix la Llei general de subvencions, i pels costos indirectes en la part que raonablement correspongui d'acord amb principis i normes de comptabilitat generalment admeses. La manca de més especificitat en la definició del concepte de costos indirectes pot presentar discrepàncies a l'hora de la seva aplicació pràctica, ja que es deixa una porta oberta a la valoració subjectiva, tot i que es parli dels principis i normes de comptabilitat.

De la mateixa manera que es parla de costos indirectes que poden integrar el cost total de l'activitat, també hi poden haver ingressos o recursos que

no estiguin directament afectats a l'activitat subvencionada però que financin de forma general l'ens beneficiari. La Llei no indica res en aquest sentit, però seria lògic pensar que si part dels costos indirectes poden justificar el cost de l'activitat concreta subvencionada, si hi ha ingressos generals, aquests haurien de formar part del seu finançament, també de forma proporcional. Aquesta situació és cabdal quan l'ens beneficiari té un resultat global superavitari.

PLANTEJAMENT ADOPTAT PER LA INTERVENCIÓ DE LA DIPUTACIÓ

L'interventor de la Diputació de Tarragona ha aprovat la memòria de planificació del control financer a realitzar sobre l'exercici 2004 que inclou el pla d'auditories, del qual se'n va donar compte a la Comissió d'hisenda amb data 15 de desembre de 2004, i els programes de treball.

Tant en el pla d'auditories com en els programes de treball que el desenvolupen s'ha previst el nou control a realitzar sobre les subvencions. Fins a la data d'avui, el control financer en matèria de subvencions s'havia circumscrit a la revisió del compliment de la legalitat en la tramitació des

de la concessió fins a la justificació, sense haver entrat de forma generalitzada en el control de beneficiaris. Amb l'entrada en vigor de la Llei 38/2003 s'ha hagut d'ampliar el programa de treball de l'àrea de subvencions; així doncs, el control de beneficiaris ha passat a ser l'únic que es realitza en el marc del control financer anual amb un procediment preestablert per una norma de rang legal directament aplicable a l'Administració local.

Respecte a l'execució del treball de camp derivat d'aquesta nova tasca hi ha dues possibilitats:

- desenvolupament intern mitjançant els recursos propis que consten a la intervenció
- desenvolupament intern mitjançant la col·laboració d'una empresa privada d'auditoria o d'un o més professionals independents

S'optarà per un o altre mitjà en funció de com es compleixi el calendari establert en els programes de treball.

El procediment que se seguirà és el que s'ha detallat en el quadre de fluxos anterior. Les especificitats tècniques són les que es detallen tot seguit.

Selecció de la mostra de subvencions.

A causa de l'elevat volum de subvencions gestionat per la Diputació només se'n revisarà una mostra «n» representativa. Aquesta mostra es determinarà a través de mostreig estadístic i selecció sistemàtica.

Univers per a la selecció: totes les subvencions concedides durant l'exercici 2004. Aquesta relació es pot treure del programa de comptabilitat a través d'un filtre de totes les disposicions de despesa (documents comptables «D») corresponents a partides de subvencions dels capítols 4 i 7.

Mètode de mostreig: es realitzarà un mostreig per unitat monetària, amb la qual cosa les subvencions amb import més elevat tenen més probabilitat de ser seleccionades que les d'import més baix.

$n = (\text{Valor de la població} \cdot \text{Factor de risc}) / \text{Error tolerable}$

Un cop obtingut la mida de la mostra, «n» en unitats monetàries, se seleccionaran les subvencions de forma sistemàtica.

Informació que es demanarà als beneficiaris.

Com a norma general es demanarà la documentació que tot seguit s'indica, depenent del tipus d'entitat beneficiària; en funció de les conclusions a les que s'arribi de l'examen de la documentació aportada

es podrà demanar que aquesta s'ampliï o que se n'aporti de nova.

a. Entitats públiques i els organismes i societats que en depenen

Es demanarà la següent documentació referida a l'exercici en què es va realitzar l'actuació objecte de subvenció

- Expedient de l'actuació subvencionada amb còpia compulsada de les factures, certificacions o altres documents justificatius de la totalitat de les despeses relacionades amb l'activitat subvencionada i l'acreditació del seu pagament efectiu.

- Relació certificada per l'Interventor de tots els ingressos rebuts per al finançament de l'activitat objecte de subvenció.

- Compte de resultats a màxim nivell de detall.

- Balanç de situació a màxim nivell de detall.

- Estat d'execució del pressupost de despeses resumit per capítols.

- Estat d'execució dels ingressos segons partides.

En el cas que no estigui liquidat el pressupost o tancada la comptabilitat a la data de petició de la informació, es podran demanar altres dades o estats amb caràcter provisional i la documentació anterior es demanarà un cop els estats siguin definitius.

b. Altres entitats amb obligació de dur comptabilitat

Es demanarà la següent documentació referida a l'exercici en què es va realitzar l'actuació objecte de subvenció

- Còpia compulsada de les factures, certificacions o altres documents justificatius de la totalitat de les despeses relacionades amb l'activitat subvencionada i l'acreditació del seu pagament efectiu.

- Relació certificada pel responsable de la comptabilitat de tots els ingressos rebuts per al finançament de l'activitat objecte de subvenció.

- Compte de resultats a màxim nivell de detall.

- Balanç de situació a màxim nivell de detall.

En el cas que no estigui tancada la comptabilitat de l'exercici a la data de petició de la informació, es podrà demanar altra documentació provisional i l'anterior es facilitarà tan bon punt estigui llesta.

c. Entitats no obligades a dur comptabilitat

En aquest cas, la documentació que es demanarà serà el registre econòmic de l'activitat, que podrà variar depenent

de l'entitat, però que haurà d'incloure necessàriament el detall de despeses i ingressos de l'activitat subvencionada i, a més, si l'entitat en realitza d'altres, el detall de les despeses i ingressos que de forma global tingui.

Treballs de revisió.

La revisió de la documentació tindrà com objectiu verificar les dades aportades en la concessió i/o justificació pels beneficiaris i constatar la seva congruència i realitat. En raó dels resultats, i si es considera escaient, es podrà demanar documentació complementària o es podran realitzar altres actuacions comprovatòries.

Emissió d'informes.

Es realitzarà un informe individual per a cada subvenció revisada. Aquest informe se signarà per la persona responsable del control financer i per l'interventor, es traslladarà a l'òrgan gestor de la subvenció i es notificarà als beneficiaris.

Custòdia de la documentació.

La documentació aportada pels beneficiaris serà custodiada en els arxius d'auditoria de l'exercici. Quan es tracti de justificants i documents originals o llibres oficials, es retornarà als beneficiaris.

CONCLUSIONS

Obligació (o conveniència)⁴ de les entitats locals que atorguin subvencions de realitzar el control financer de subvencions.

Competència de les intervencions per a l'exercici d'aquest control en l'àmbit local.

Inici durant l'exercici 2005 de les actuacions necessàries per executar el control sobre les subvencions de l'exercici immediat anterior.

Possibilitat de contractar la col·laboració amb empreses privades d'auditoria per realitzar el treball de camp, tot i que correspon a la intervenció les actuacions que suposin l'exercici de potestats administratives. Possibilitat, tanmateix, de demanar assistència tècnica a altres ens, o de demanar que realitzi els controls directament la IGAE.

Obligació d'iniciar procediments de reintegrament de subvencions en els casos previstos en la Llei general de subvencions.

Dificultat en la delimitació dels conceptes de cost i finançament de l'activitat subvencionada.

Possibilitat que hi hagi algunes llacunes en la resolució de situacions que es poden trobar a l'hora de realitzar el control financer i que la llei no preveu. S'haurà d'esperar a l'aprovació del reglament general o d'altra normativa que les resolgui o prevegi. Fins aleshores, s'haurà d'actuar en cada situació concreta d'acord amb el que la lògica o el sentit comú dictin.

⁴ Veure l'apartat primer dels punts crítics.

ANNEX DE REFERÈNCIES NORMATIVES

Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Títol Tercer, sobre control financer de subvencions, articles 44 a 51.

Article 14.1.c) obligacions del beneficiari: sotmetre's a les actuacions de control financer.

Article 19.3. sobre finançament de les activitats subvencionades i cost de l'activitat subvencionada.

Article 37 sobre causes de reintegrament.

Article 41 sobre competència per a la resolució del procediment de reintegrament.

Article 56 sobre infraccions lleus.

Article 61 sobre sancions per infraccions lleus.

Disposició addicional segona, sobre col·laboració de la IGAE amb altres administracions públiques, en les actuacions de control financer de subvencions.

Disposició addicional quarta, sobre contractació de la col·laboració per a la realització de controls financers de subvencions amb auditors privats.

Disposició addicional catorzena, sobre entitats locals.

Disposició transitòria segona, sobre el règim transitori dels procediments.

Disposició final primera, sobre habilitació competencial i caràcter de legislació bàsica.

RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la llei d'hisendes locals: article 220, de control financer.

Informe de la Sindicatura de comptes sobre els comptes anuals de l'exercici 2001.

Comunicació de 29 de juliol de 2004, de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sobre aplicació del règim transitori previst en la llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

àmbit de TURISME

EL FOMENT DE L'ACTIVITAT TURÍSTICA DES DE L'ÀMBIT DE LA CREACIÓ D'ENS ESPECÍFICS

| Octavi **Bono i Gispert**

Gerent del Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona

Després de la darrera edició del Congrés de Turisme, i com a resultat de les conclusions que d'ell s'han derivat, el Consorci Turisme de Catalunya (com a ens responsable de la promoció turística del país) ha encetat un procés que l'ha de conduir a la seva transformació jurídica per adaptar-se millor a un context canviant. De fet hem de recordar que el Congrés va fer aquesta recomanació afegint-se ja a un procés encetat a finals de l'anterior legislatura i que no va acabar de reeixir.

El paper de l'administració en les tradicionalment anomenades tasques de promoció turística és històric. La generació i projecció d'una imatge de conjunt d'un territori, d'una destinació o d'un país han caï-

gut en el paquet de responsabilitats assignades a l'àmbit públic. Aquestes funcions s'han de sumar a les que, des d'un enfocament més concentrat, s'han portat a terme a títol individual des de les empreses del sector.

En els darrers anys el paper de les administracions s'està redefinint. Les tasques canvien. L'administració ocupa nous espais (mediambient, recerca, garantia d'un context estable per l'economia...) i d'altra banda genera alguns serveis on el sector privat no arriba, el mercat és ineficient o els serveis tenen una component de tipus social i preferent.

Des d'aquest punt de vista podríem dir que es justifica que les tasques de promoció turís-

tica d'un territori estiguin sota la tutela de l'administració. És tracta d'un tipus d'activitats que operen per la difusió d'una imatge global de la destinació i que, per tant, fa que el mercat no proveeixi directament aquests serveis. De forma similar, la generació de resultats de vegades poc tangibles, acaba distanciant també als gestors privats.

Amb tot, cal que el foment de l'activitat turística del país des de l'administració visqui el mateix procés de canvi que qualsevol altre activitat pública està vivint.

La mateixa OCDE ha fet recomanacions en aquesta direcció, determinant que les administracions públiques

haurien de tenir com a nous objectius:

1. L'eficiència, l'efectivitat i la qualitat dels serveis
2. La descentralització de l'entorn de gestió
3. La concepció de l'usuari com a eix principal de l'activitat
4. La recerca d'alternatives a la provisió directa del servei que sigui més eficient.
5. L'avaluació dels recursos emprats en termes de resultats

Les exigències a l'administració s'amplien i bàsicament se li demana de nou que sigui capaç de garantir la qualitat dels serveis que proporcio-

ADMINISTRACIÓ: PROPOSTES PER A

na però amb un grau més elevat d'eficiència. En resum; millor servei a menys cost i en un marc de cultura organitzativa; més en l'entorn de la gestió que de l'administració de recursos.

Aquesta nova reclamació que es fa a l'administració, condiona en gran mesura les formes organitzatives i jurídiques per les que pot optar.

El ventall de possibilitats és ampli però no infinit (veure gràfic):

A nivell local la gestió directa dels serveis públics –i per tant de la promoció turística– presenta un escenari similar, ja sigui des de la seva estructura central o amb la creació d'organismes especialitzats que poden tenir o no personalitat jurídica.

La gestió directa sense un òrgan especial d'administració permet que sigui la pròpia corporació la que de forma exclusiva, pel seu compte i sense intermediaris atengui el servei. El personal és també

propi i es retribueix des del pressupost ordinari.

De forma similar ens podem trobar amb una modalitat de gestió directa per part de la corporació però amb la creació d'una organització especialitzada a càrrec d'un Consell d'Administració. Es nomenarà un president i un gerent, i es disposarà d'una certa autonomia financera encaixada en el pressupost únic de la corporació

Un pas més enllà suposa optar per la fórmula dels organismes autònoms entesos com una administració especialitzada dotada de personalitat jurídica independent de la corporació. En el cas de la promoció turística es justifica la seva creació per un correcte desenvolupament de les funcions de naturalesa econòmica.

La gestió dels serveis es podrà fer també en règim de societat mercantil, amb un aportació íntegra del capital social i amb la subjecció a la normativa legal que reguli aquestes societats.

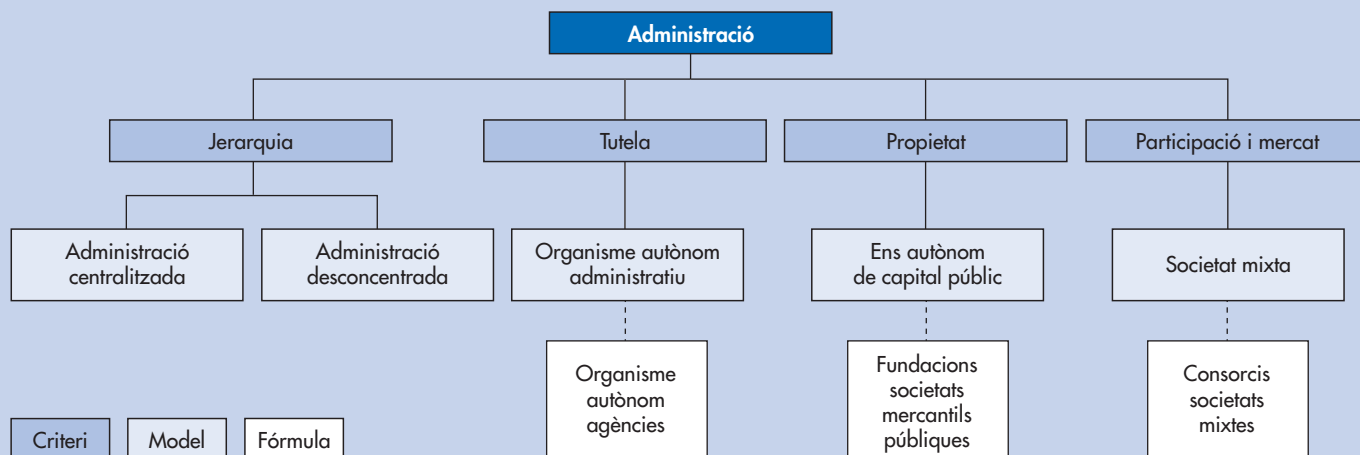
Una forma derivada de l'anterior seria la de les empreses mixtes en les quals s'uneixen ens públics i particulars per a la gestió dels serveis, aportant uns i altres part del capital. Actualment és una fórmula poc utilitzada potser pel fet de generar algunes problemàtiques en la coordinació de la gestió.

Finalment de l'agrupació de diferents ens públics se'n deriva la creació dels consorcis en els que també es poden integrar eventualment organismes privats que tenen interessos coincidents amb els de les administracions i que són l'objecte de la creació del consorci. El consorci tindrà personalitat jurídica pròpia, integrant-se als òrgans de direcció representants de totes les entitats consorciades i optant a la seva gestió per qualsevol de les fórmules previstes a la legislació aplicable a les administracions públiques.

Totes les fórmules organitzatives abans esmentades són eines útils. És cert que hi ha diferències entre unes i altres i que els criteris per impulsar-les són diversos (el paper que es vol reservar l'administració varia: jerarquia, tutela, propietat i participació), però com a eines que són, el seu valor dependrà en bona part de l'actitud del qui les ha d'activar. Tots els models haurien de ser capaços de garantir l'eficiència, de proporcionar serveis de qualitat, de reduir els costos, d'augmentar la flexibilitat i d'incrementar el control i l'adaptació a les necessitats dels ciutadans.

La forma de les organitzacions pot ser diferent però els objectius han de ser comuns. De com actuïn els gestors es derivarà el fet que pugui ser així.

Gràfic: Fórmules de gestió i d'organització. Font: Joan Colomar Albajar.

àmbit URBANISME

LES QUOTES D'URBANITZACIÓ: ASPECTES JURÍDICS I RECAPTATORIS

| Jaume Borja i Carles

Tècnic de l'Assessoria Jurídica de BASE Gestió d'Ingressos de la Diputació de Tarragona

MALGRAT LA CREIXENT INTERVENCIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA EN EL DESENVOLUPAMENT URBÀ DELS NOSTRES MUNICIPIS, I PER TANT L'EVIDÈNCIA DE LA NECESSITAT CADA COP MÉS GRAN DE RECURSOS PER PART DE LA HISENDA PÚBLICA PER FER FRONT A LES NECESSITATS URBANÍSTIQUES, LA REGULACIÓ DELS INGRESSOS DERIVATS DE LA GESTIÓ URBANÍSTICA ÉS MÉS AVIAT ESCASSA. CONCEPTES, COM EL DE QUOTES D'URBANITZACIÓ, DE VITAL IMPORTÀNCIA PER AL FINANÇAMENT D'ACTUACIONS URBANÍSTIQUES MUNICIPALS I QUE RELACIONEN MATÈRIES COM EL DRET URBANÍSTIC I EL DRET TRIBUTARI, NO HAN TINGUT UNA ATENCIÓ ESPECIAL PER PART DE LA DOCTRINA NI PER PART DEL LEGISLADOR. AIXÒ HA COMPORTAT QUE LA MAJORIA DE VEGADES S'HAGI DE RECÓRRER A LA JURISPRUDÈNCIA PER RESOLDRE QÜESTIONS RELACIONADES AMB AQUESTA MATÈRIA.

NATURALESIA JURÍDICA DE LES QUOTES D'URBANITZACIÓ

Les quotes d'urbanització són càrregues urbanístiques que han de suportar els propietaris de sòl en concepte de despeses d'urbanització, entenent que el procés d'urbanització consisteix en la transformació de terrenys en sòl urbà consolidat i amb la condició de solar en els termes establerts per la Llei 2/2002, d'Urbanisme (en endavant LU), i emprant per a aquesta finalitat els instruments de gestió urbanística adients. Per tant, les quotes d'urbanització es deriven de la legislació urbanística i no de la legislació tributària, i en conseqüència no poden ser considerades com a ingressos tributaris. Ans al contrari, les quotes d'urbanització són ingressos de dret públic, no tributaris, i es regeixen per la normativa urbanística. Són obligacions pecuniàries, derivades d'obligacions "ex legem", i en concret de l'execució del planejament urbanístic. Els obligats al pagament de les mateixes, són els propietaris de terrenys inclosos en l'àmbit d'actuació urbanística (polígons d'actuació en sòl urbà i sectors en sòl urbanitzable delimitat). En el sistema de reparcel·lació, modalitat de compensació bàsica, són exigides per la Junta de compensació i en la modalitat de cooperació són exac-

cionades per l'administració actuant. En tots dos casos poden ser exigides utilitzant la via de constrenyiment

Com a ingrés de dret públic, estarien incloses en la referència residual que contempla l'art. 2.1, apartat h), del Text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Real Decret Legislatiu 2/2004: "las demás prestaciones de derecho público".

L'obligatorietat de fer front a les despeses d'urbanització està continguda en les normes següents:

Art. 116.1 de la LU: En les modalitats del sistema d'actuació per reparcel·lació, els propietaris tenen l'obligació de pagar les despeses d'urbanització, obligació que es pot complir mitjançant la cessió de terrenys edificables, situats dins o fora del polígon d'actuació, excepte en el supòsit a que es refereix l'art. 141.2.

Pel que fa a les quotes d'urbanització, en la modalitat de cooperació, l'art. 133 de la LU, estableix el següent:

En la modalitat de cooperació, els propietaris aporten el sòl de cessió obligatòria i gratuïta. L'administració actuant executa les obres d'urbanització amb càrrec a dits propietaris, d'acord amb el que estableix l'art. 114. Així mateix, sens perjudici del que disposa l'art.

116.2, els pot exigir el pagament de bestretes i, en cas d'impagament d'aquestes i de les quotes d'urbanització acordades, els pot aplicar la via de constrenyiment.

Supletòriament, regeixen els arts. 127, 188 i 189 del Reglament de gestió urbanística (en endavant RGU), pel que fa al pagament anticipat de les despeses d'urbanització, en base al compte de liquidació provisional del projecte de reparcel·lació.

Cal incidir en la naturalesa no tributària de les quotes d'urbanització i, per tant, distingir-les clarament de les contribucions especials. Les diferències més importants en el règim jurídic d'ambdues figures, són les següents:

a) Les contribucions especials estan directament destinades a finançar els projectes d'obres ordinàries (regulats pel ROAS), i les quotes d'urbanització, en canvi, a finançar els projectes d'urbanització (regulats per la legislació urbanística) de polígons d'actuació urbanística determinats en el planejament urbanístic.

b) Les contribucions especials no poden superar el 90% del cost suportat per l'administració en el projecte d'obres, mentre que les quotes d'urbanització poden assumir el 100% dels costos derivats del procediment urbanitzador.

c) Els mòduls de repartiment de les contribucions especials són els que estableix el Text refós de la Llei d'Hisendes Locals, mentre que el de les quotes d'urbanització s'estableix en funció del criteri utilitzat en el compte de liquidació provisional del projecte de reparcel·lació (general-

ment, superfície en sòl urbanitzable i valor de les finques en sòl urbà).

d) Les liquidacions de contribucions especials, pel que fa a terminis d'ingrés i altres aspectes, es regeixen per la normativa tributària, mentre les quotes es regeixen per la normativa urbanística (termini d'ingrés, un mes des de la notificació de la liquidació per part de l'administració actuante).

e) Possibilitat de pagament de les quotes d'urbanització en espècie (cessió de terrenys dintre o fora del polígon d'actuació), fet que no es pot donar en les contribucions especials.

AFECTACIÓ DE LES FINQUES RESULTANTS A LES CÀRREGUES DERIVADES DE L'EXECUCIÓ DEL PLANEJAMENT URBANÍSTIC

D'acord amb l'art. 121 de la LU, l'aprovació del projecte de reparcel·lació produeix "l'afectació real de les parcel·les adjudicades al compliment de les càrregues i al pagament de les despeses inherents al sistema de reparcel·lació, i també, si s'escau, al compliment de la reserva feta a l'empara de l'article 46".

Amb major detall, el RGU regula l'afectació de les parcel·les al compliment dels deures urbanístics derivats de l'execució del planejament urbanístic:

126.1. (RGU) Las fincas resultantes quedarán afectadas, con carácter real, al pago del saldo de la cuenta de liquidación del proyecto de reparcelación aprobado que a cada una se le asigne. 2. Esta afectación será preferente a cualquier otra y a todas las hipotecas y cargas anteriores, excepto

a los créditos en favor del Estado a que se refiere el número 1 del artículo 1.923 del Código Civil y a los demás créditos tributarios en favor del Estado, que estén vencidos y no satisfechos y se hayan hecho constar en el Registro antes de practicarse la afectación a que el presente artículo se refiere.

3. La afectación será cancelada a instancia de parte interesada, a la que se acompañe certificación del órgano actuante expresiva de estar pagada la cuenta de liquidación definitiva referente a la finca de que se trate.

En todo caso la afectación caducará y deberá ser cancelada a los dos años de haberse hecho constar el saldo de la liquidación definitiva, y si no constare, a los siete años de haberse extendido la nota de afectación. La cancelación se practicará a instancia de parte interesada o de oficio al practicarse algún otro asiento o expedirse certificación relativa a la finca afectada.

Finalment, el "R.D. 1093/1997 por el que se aprueban las Normas complementarias al Reglamento para la ejecución de la Ley hipotecaria sobre inscripción en el registro de la propiedad de actos de naturaleza urbanística", regula abastament aquesta matèria. En destaquem els articles més íntimament relacionats amb l'afectació de les finques resultants:

Artículo 19. De la afectación de las fincas de resultado al cumplimiento de la obligación de urbanizar.

Quedarán afectos al cumplimiento de la obligación de urbanizar, y de los demás deberes dimanantes del proyecto y de la legislación urbanística, todos los titulares del dominio u otros derechos reales sobre las fincas de resultado del expediente de equidistribución, incluso aquellos cuyos derechos constasen inscritos en el Registro con anterioridad a la aprobación del Proyecto, con excepción del

Estado en cuanto a los créditos a que se refiere el artículo 73 de la Ley General Tributaria y a los demás de éste carácter, vencidos y no satisfechos, que constasen anotados en el Registro de la Propiedad con anterioridad a la práctica de la afectación. Dicha afectación se inscribirá en el Registro de acuerdo con las siguientes reglas:

1. En la inscripción de cada finca de resultado sujeta a la afectación se hará constar lo siguiente:

a) Que la finca queda afecta al pago del saldo de la liquidación definitiva de la cuenta del proyecto.

b) El importe que le corresponda en el saldo de la cuenta provisional de la reparcelación y la cuota que se le atribuya en el pago de la liquidación definitiva por los gastos de urbanización y los demás del proyecto, sin perjuicio de las compensaciones procedentes, por razón de las indemnizaciones que pudieren tener lugar.

2. En caso de incumplimiento de la obligación de pago resultante de la liquidación de la cuenta, si la Administración optase por su cobro por vía de apremio, el procedimiento correspondiente se dirigirá contra el titular o titulares del dominio y se notificará a los demás que lo sean de otros derechos inscritos o anotados sujetos a la afectación. Todo ello sin perjuicio de que en caso de pago por cualquiera de estos últimos de la obligación urbanística, el que la satisfaga, se subroge en el crédito con facultades para repetir contra el propietario que incumpla, como resulta de la legislación civil, lo cual se hará constar por nota marginal.

3. No será necesaria la constancia registral de la afectación cuando del Proyecto de equidistribución resulte que la obra de urbanización ha sido realizada y pagada o que la obligación de urbanizar se ha asegurado mediante otro tipo de garantías admitidas por la legislación urbanística aplicable.

4. En el proyecto podrá establecerse, con los requisitos que en cada caso exija el Órgano actuante, que

la afección no surta efectos respecto de acreedores hipotecarios posteriores cuando la hipoteca tuviera por finalidad asegurar créditos concedidos para financiar la realización de obras de urbanización o de edificación, siempre que, en este último caso, la obra de urbanización esté garantizada en su totalidad.

EL CONCEPTE "DESPESES D'URBANITZACIÓ"

El concepte "despeses d'urbanització", que com hem vist anteriorment, és un dels factors a tenir en compte per tal de determinar la quantitat pecuniària a la que haurà de fer front cadascun dels propietaris de l'àmbit en procés d'urbanització, inclou aspectes tan diversos com el cost de les obres d'urbanització, indemnitzacions, cost dels projectes urbanístics, etc. La seva regulació està continguda a l'art. 114 de la LU (modificat recentment per la Llei 10/2004), art. 37 del Reglament de desplegament parcial de la LU, i supletòriament als arts. 58, 59 i 60 del RGU:

1. Les despeses d'urbanització a càrrec dels propietaris comprenen els conceptes següents:

- a) La totalitat de les obres d'urbanització determinades pel planejament urbanístic i pels projectes d'urbanització complementaris amb càrrec al sector de planejament urbanístic o al polígon d'actuació urbanística, sens perjudici, si s'escau, dels supòsits regulats per l'article 46.
- b) Les indemnitzacions procedents per l'enderrocament de construccions i la destrucció de plantacions, d'obres i d'instal·lacions que siguin exigits per a l'execució dels plans, d'acord amb la legislació aplicable en matèria de règim de sòl i de valoracions.
- c) Les indemnitzacions procedents pel trasllat forçós d'activitats.

d) El cost dels avantprojectes, dels plans parcials i els plans de millora urbana, dels projectes d'urbanització complementaris i dels instruments de gestió urbanística.

e) Les despeses de formalització i d'inscripció en els registres públics corresponents dels acords i les operacions jurídiques derivats dels instruments de gestió urbanística.

f) Les despeses de gestió, degudament justificades, sota els principis de proporcionalitat i de no-enriquiment injust.

g) Les indemnitzacions procedents per l'extinció de drets reals o personals, d'acord amb la legislació aplicable en matèria de règim de sòl i de valoracions.

h) Les despeses generades per a l'efectivitat del dret de real·lotjament, d'acord amb el que disposa l'apartat 2.

El Reglament de gestió urbanística estatal, en el seu art. 100, regula amb detall els conceptes a incloure en el compte de liquidació provisional de la reparcel·lació, com ara les indemnitzacions, diferències d'adjudicació i altres despeses generades en el procediment d'urbanització:

1. En la cuenta de liquidación provisional del proyecto se incluirán las indemnizaciones que correspondan a las diferencias de adjudicación que se hayan producido, tanto por defecto como por exceso, y cualquiera que sea su cuantía, valorándose al precio medio de los solares resultantes.

2. Se incluirán también, como diferencias de adjudicación, los excesos de aprovechamiento que queden atribuidos a determinados propietarios por virtud de lo dispuesto en el artículo 99.3 de la Ley del Suelo y artículos 89 y 90 de este Reglamento.

3. El coste de las obras de urbanización se calculará con arreglo a los presupuestos aprobados y, en su defecto, mediante una cifra es-

timativa, que establecerá razonadamente el propio proyecto de reparcelación. Esta misma regla se aplicará a los gastos de proyecto. 4. Los gastos de redacción de los proyectos que obtuviesen la aprobación inicial, aunque no llegasen a obtener la definitiva, serán considerados como gastos de proyecto y adeudados al conjunto de los propietarios afectados, para su reintegro a quienes los anticiparon.

DISTRIBUCIÓ DE LES QUOTES D'URBANITZACIÓ EN LA GESTIÓ DELS POLÍGONS D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA

La legislació urbanística catalana estableix que els polígons d'actuació urbanística són els àmbits territorials mínims per dur a terme la gestió urbanística integrada. També indica que els sectors de planejament urbanístic poden constituir un únic polígon d'actuació urbanística o bé subdividir-se en dos o més polígons. Per tal de fer efectiu el principi de justa distribució de beneficis i càrregues d'aquests àmbits, s'escau tramitar el projecte de reparcel·lació del qual en el preàmbul de la LU, s'indica precisament que "és l'únic instrument adequat per a la distribució equitativa dels beneficis i les càrregues del planejament". Per tant, les despeses d'urbanització estaran íntimament relacionades amb l'instrument reparcel·latori i amb el valor de les finques resultants que figuri en el mateix. Així ho recull tant la LU com el RGU:

114.5. (LU) Les despeses d'urbanització es reparteixen entre els adjudicatariis de les finques resultants de la reparcel·lació en proporció al valor d'aquestes. Sens perjudici d'això, s'han de regular per reglament els supòsits en què els propietaris tenen la consideració d'adjudicatariis, a tots els efec-

tes econòmics i jurídics reals derivats de la reparcel·lació.

128.4. Les quotes d'urbanització, en un projecte de reparcel·lació sotmès a la modalitat de compensació bàsica, es fixen en funció dels coeficients assignats a les finques resultants del projecte, d'acord amb el que estableix l'article 114.5. Les quotes d'urbanització que corresponguin als propietaris no adherits, un cop aprovades per l'ajuntament, a proposta de la junta de compensació, són gestionades com les derivades de la modalitat de cooperació, sens perjudici del que disposa l'article 116.2.

100.5. (RGU) Los gastos de urbanización y de proyectos se distribuirán a prorrata entre todos los adjudicatarios de las fincas resultantes, con arreglo al valor de éstas Art. 188.1 (RGU). Los costes de urbanización se distribuirán entre los propietarios en proporción al valor de las fincas que les sean adjudicadas en la reparcelación. 2. Cuando la reparcelación sea innecesaria, los costes de urbanización se distribuirán entre los propietarios en proporción al aprovechamiento de sus respectivas fincas.

Per tant, pel que fa als drets dels propietaris en la reparcel·lació, si l'aprofitament de les parcel·les resultants és igual per a totes elles, el percentatge del valor urbanístic de cada una d'elles es pot calcular en funció de la superfície d'aquestes i la superfície total de l'àmbit.

Per altra banda, si la reparcel·lació no és necessària es parla de distribuir els costos d'urbanització en funció de l'aprofitament de cada finca. El concepte d'aprofitament urbanístic apareix reiteradament a la legislació urbanística sense que es defineixi expressament. En ocasions s'equipara el concepte d'aprofitament urbanístic al d'edificabilitat. En canvi, l'aprofitament és un concepte

més ampli i complex que engloba altres paràmetres definits pel planejament urbanístic com ara, intensitat, usos, tipologia, cessions, obres d'urbanització. Per tant, podem concloure que l'aprofitament urbanístic és el resultat de la diferència entre el valor del sòl urbanitzat i tota la inversió necessària per obtenir aquest sòl (costos d'urbanització, gestió, financeres, etc). En resum, és la diferència entre els drets que atorga el planejament urbanístic i les obligacions que determina el mateix.

QUOTES D'URBANITZACIÓ PROVISIONALS

Quan ens referim a quotes d'urbanització, no sempre estem parlant d'un concepte únic i invariable en l'espai temporal de duració de la gestió urbanística. Així, les quotes d'urbanització provisionals, es determinen respecte al compte de liquidació provisional del projecte de reparcel·lació i són aportacions a compte (bestretes), el saldo de les quals es regularitzarà a l'aprovació definitiva del compte de liquidació definitiu del projecte de reparcel·lació, un cop finalitzades les obres d'urbanització. Vegem el reflex normatiu d'aquest aspecte:

128.5. (LU) Amb relació a les quotes d'urbanització a què es refereix l'apartat 4, es pot acordar el pagament de bestretes, tant a càrrec dels membres de la junta de compensació com a càrrec dels propietaris que no s'hi hagin adherit.

133.1. (LU) En la modalitat de cooperació, els propietaris aporten el sòl de cessió obligatòria i gratuïta. L'administració actuant executa les obres d'urbanització amb càrrec als dits propietaris, d'acord amb el que estableix l'article 114. Així mateix, sens perjudici del que disposa l'article 116.2, els pot exigir el pagament de bestretes i, en cas d'impagament d'aquestes i

de les quotes d'urbanització acordades, els pot aplicar la via de constrenyiment.

Art. 100.1 (RGU) En la cuenta de liquidación provisional del proyecto se incluirán las indemnizaciones que correspondan a las diferencias de adjudicación que se hayan producido, tanto por defecto como por exceso, y cualquiera que sea su cuantía, valorándose al precio medio de los solares resultantes.

2. Se incluirán también, como diferencias de adjudicación, los excesos de aprovechamiento que queden atribuidos a determinados propietarios por virtud de lo dispuesto en el artículo 99.3 de la Ley del Suelo y artículos 89 y 90 de este Reglamento.

3. El coste de las obras de urbanización se calculará con arreglo a los presupuestos aprobados y, en su defecto, mediante una cifra estimativa, que establecerá razonadamente el propio proyecto de reparcelación. Esta misma regla se aplicará a los gastos de proyecto.

127.1. (RGU) Las partidas que comprenda la cuenta de liquidación para cada interesado quedarán compensadas cuando fueren de distinto signo, siendo exigibles únicamente los saldos resultantes.

2. Los saldos de la cuenta de liquidación del proyecto se entenderán provisionales y a buena cuenta, hasta que se apruebe la liquidación definitiva de la reparcelación. Los errores y omisiones que se adviertan, así como las rectificaciones que se estimen procedentes, se tendrán en cuenta en la liquidación definitiva, pero no suspenderán la exigibilidad de los saldos provisionales aprobados con el proyecto.

3. Los saldos adeudados por los adjudicatarios podrán compensarse con la cesión de terrenos, previo acuerdo con los interesados, conforme al artículo 122.2 de la Ley del Suelo.

4. A todos los efectos se entenderá que los saldos de reparcelación son deudas líquidas y exigibles que median entre cada uno de los in-

teresados y la administración actuante. En caso de impago, procederá la vía de apremio.

189.1. (RGU) El pago anticipado de las cantidades a cuenta de los gastos de urbanización por el importe correspondiente a las inversiones a realizar en los seis meses siguientes, deberá efectuarse en el plazo de un mes desde el requerimiento que se formule por la administración actuante.

2. Transcurrido dicho plazo, la Administración podrá proceder a la exacción de las cuotas por la vía de apremio.

LIQUIDACIÓ DEFINITIVA DE LA REPARCEL·LACIÓ

La liquidació definitiva de la reparcel·lació es redacta per part de l'administració actuant, un cop finalitzada l'obra urbanitzadora, i s'ha de tramitar igual que per a l'aprovació del projecte de reparcel·lació. S'ha de notificar personalment a tots els interessats i s'ha de publicar en el butlletí corresponent.

128.1. (RGU) La liquidación definitiva de la reparcelación tendrá lugar cuando se concluya la urbanización de la unidad reparcelable y, en todo caso, antes de que transcurran cinco años desde el acuerdo aprobatorio de la reparcelación.

2. Tendrá exclusivamente efectos económicos y no podrá afectar a la titularidad real sobre los terrenos.

3. En la liquidación definitiva se tendrán en cuenta:

a) Las cargas y gastos prorrateables entre los adjudicatarios de fincas resultantes, que se hayan producido con posterioridad al acuerdo de reparcelación.

b) Los errores u omisiones que se hayan advertido con posterioridad a dicho acuerdo.

c) Las rectificaciones impuestas por resoluciones administrativas o judiciales posteriores al mismo.

4. Si, con posterioridad a la liquidación definitiva, se produjeran nuevas resoluciones administrativas o judiciales, con efecto sobre

los intereses económicos de los afectados, la ejecución de las mismas habrá de producirse en un expediente nuevo y distinto.

129 (RGU) La liquidación definitiva se redactará por la administración actuante y será notificada, publicada, tramitada y aprobada en la misma forma que el proyecto de reparcelación.

ACTES SUSCEPTIBLES D'IMPUGNACIÓ EN LES LIQUIDACIONS DE QUOTES

Les liquidacions de quotes d'urbanització provisionals són susceptibles d'impugnació atès que són exigibles des que s'emeten.

En quant a la liquidació definitiva, el seu tràmit és l'establert per a l'aprovació de la reparcel·lació, per la qual cosa, no és susceptible d'impugnació l'aprovació inicial del compte de liquidació definitiu (acte de tràmit), i sí que ho és la seva aprovació definitiva. (STS de 19 nov. de 1997 (RJ 1997/8171).

Per tant, les liquidacions tant provisionals com definitives seran objecte de recurs de reposició obligatori d'acord amb el que estableix l'art. 14.2 del Text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

LA CONSIDERACIÓ DE "TITULARS" EN L'EXPEDIENT REPARCEL·LATORI

Si bé la legislació urbanística ens parla reiteradament dels "propietaris" com a subjectes del procediment reparcel·latori, i per tant directament interessats en tot el procés de gestió urbanística que se'n deriva, no concreta el significat d'aquest terme. No obstant això, ha estat la jurisprudència la que ha modulat l'abast d'aquesta terminologia fins a deixar ben clar que la titulari-

tat real preval sobre la registral, encara que la transmissió s'hagi produït mitjançant un document privat, tot recollint el principi clàssic de subrogació real que suposa una garantia establerta per la legislació urbanística a favor de les administracions públiques, per tal d'evitar que el canvi en la titularitat dominical pugui alterar el règim d'obligacions i deures legals urbanístics. En definitiva, la inscripció d'una finca en el Registre de la Propietat constitueix una presumpció de titularitat a favor d'una determinada persona, però aquesta té la consideració "iuris tantum", és a dir, que admet prova en contrari.

Per il·lustrar aquest criteri es poden consultar la Sentència del T.S. de 24-11-2000, Aranzadi RJ 2000/9989 i la Sentència del TSJC de 22-6-2001, Aranzadi: JUR 2000/284021.

SUBROGACIÓ DELS DEURES URBANÍSTICS REFERITS A LES QUOTES D'URBANITZACIÓ

Aprovat el projecte de reparcel·lació, aquest s'inscriu en el Registre de la Propietat i les finques resultants queden gravades amb caràcter real, al pagament de la quantitat que li correspon, en el pressupost previst dels costos d'urbanització (compte de liquidació provisional que conté el propi projecte de reparcel·lació), i al saldo del compte de liquidació definitiu d'aquests costos.

La legislació urbanística estatal (Text refós de la Llei del sòl estatal, R.D.L. 1346/1976), estableix que "la enajenación de fincas no modificarà la situación de su titular en orden a

las limitaciones y deberes instituidos por esta ley o impuestos en virtud de la misma, por la actos de ejecución de sus preceptos, y el adquirente quedará subrogado en el lugar y puesto del anterior propietario en los compromisos que hubiere contraído con las Corporaciones públicas respecto a la urbanización y a la edificación".

La LU, fa una remissió específica en aquest sentit a la Llei 6/1998, sobre el règim del sòl i regles de valoracions:

Article 38. Consideracions generals sobre els drets i els deures dels propietaris: 2. Els requisits per a l'alienació de finques i per a la subrogació dels nous titulars en els drets i els deures urbanístics dels propietaris anteriors s'han d'ajustar al que estableix la legislació aplicable en matèria de règim de sòl i de valoracions.

També, l'art. 21 de la Llei 6/1998, sobre règim del sòl i regles de valoracions, recull aquest aspecte de subrogació per part dels adquirents:

Artículo 21. Transmisión de fincas y deberes urbanísticos. 1. La transmisión de fincas no modificará la situación del titular de las mismas respecto de los deberes establecidos por la legislación urbanística aplicable o exigibles por los actos de ejecución derivados de la misma. El nuevo titular quedará subrogado en el lugar y puesto del anterior propietario en sus derechos y deberes urbanísticos, así como en los compromisos que éste hubiera acordado con la Administración urbanística competente y hayan sido objeto de inscripción registral, siempre que tales compromisos se refieran a un posible efecto de mutación jurídico-real.

Ara bé, és obligat que el transmissent faci constar en el document públic corresponent, aquests deures urbanístics pendents, i en el cas que no ho faci, l'adquirent pot rescindir el contracte:

Art. 21.2. En las enajenaciones de terrenos, deberá hacerse constar en el correspondiente título:

a) Si se tratare de terrenos no susceptibles de edificación o con edificaciones fuera de ordenación de conformidad con el planeamiento aplicable, su expresa situación a estos efectos.

b) Si se tratare de terrenos en proceso de urbanización, los compromisos aún pendientes que el propietario hubiere asumido en orden a la misma.

3. La infracción de cualquiera de las anteriores disposiciones, sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 1 de este artículo, facultará al adquirente para rescindir el contrato en el plazo de un año a contar desde la fecha de su otorgamiento y para exigir indemnización por los daños y perjuicios que se le hubieren irrogado.

En aquest mateix sentit s'ha manifestat reiteradament la jurisprudència, i en concret el T.S. en sentències de 2 de novembre de 1996 (RJ 1993/8312) i de 18 de gener de 1996 (RJ 1996/29), afirma que és procedent l'exigència del pagament de les quotes d'urbanització pendents de pagament al nou propietari de la finca, com a conseqüència de la subrogació de totes les càrregues que imposa l'ordenament urbanístic.

En conclusió, cal afirmar que l'afecció de les finques inscrita en el Registre de la Propietat és una càrrega real que grava aquestes amb independència

de qui sigui el seu titular, i per tant la transmissió de la finca no modifica la situació del nou titular respecte dels deures que li són exigibles d'acord amb la legislació urbanística, atès que aquest queda subrogat en el lloc de l'anterior propietari, en els drets i en els deures.

L'OBLIGAT AL PAGAMENT DE LES QUOTES D'URBANITZACIÓ EN FUNCIÓ DE L'ASPECTE TEMPORAL DE LIQUIDACIÓ DE LES MATEIXES

En ocasions, el problema sorgeix quan es produeixen transmissions en la titularitat de les parcel·les incloses en el projecte de reparcel·lació, durant l'execució del procés d'urbanització, produint dubtes respecte a la figura de l'obligat al pagament de les quotes d'urbanització.

Per tal d'analitzar aquesta situació i esbrinar, per tant, qui ostenta la consideració d'obligat al pagament de les quotes urbanístiques, cal tenir en compte el que estableixen els arts. 186.2 i 188 del Reglament de Gestió Urbanística, així com l'art. 19.2 del R.D. 1093/1997, que ens parlen de "propietaris" o "titulars del domini". La S.TSJ de Canàries 1271/1993 (3-2-98), indica en aquest sentit que "frente a la determinación de la cuenta de liquidación solo se debe tener en cuenta la titularidad actual en orden a su exactación". Cal considerar, doncs, obligat al pagament de les quotes a qui ostenti la condició de propietari dels terrenys o de la finca objecte de l'execució urbanística en la data de l'acord de liquidació de les mateixes si aquest s'adopta expressament,

o bé als titulars que figuren al compte de liquidació provisional si les quotes s'exaccionen en base a l'acord d'aprovació de la reparcel·lació. Igualment, serà l'obligat al pagament del compte de liquidació definitiu qui ostenti la condició de propietari en el moment de la seva aprovació. En aquesta línia la Sentència del TSJC de 25 d'octubre de 2001, 1008//2001 (JUR 2002/51920), estableix: "la condición de sujeto pasivo de unas determinadas cuotas urbanísticas recaerá sobre quien sea propietario de los terrenos o fincas en el momento de ser aprobadas y giradas las cuotas de urbanización".

En el supòsit de canvis de titularitat un cop aprovat el Projecte de reparcel·lació i quan encara no s'hagin liquidat les quotes d'urbanització, el procediment de subrogació s'inicia amb la comunicació fefaent a l'Ajuntament de la transmissió efectuada, i en aquest cas es podran liquidar al nou propietari.

En el cas que les quotes ja hagin estat liquidades a l'anterior titular, ni la legislació estatal (Llei 6/1998, sobre règim del sòl i valoracions, Text Refós de la Llei del Sòl de 1976), ni la legislació autonòmica (LU) regulen un procediment específic de subrogació. Tampoc el Reglament general de recaptació, es refereix al cas concret de la subrogació de les obligacions urbanístiques, però en canvi, el seu art. 12, conté una regla que encara que està referida a matèria tributària (i recordem que les quotes d'urbanització són ingressos de dret públic no tributari), pot ser aplicada per analogia en defecte d'una altra més apropiada. Segons aquest article 12, si el deute

no es paga, els adquirents "respondran per derivació del deute tributari", tot especificant que "la derivació de l'acció administrativa seguirà el règim establert en l'art. anterior", -es refereix a l'art. 11 on es regula els supòsits de responsabilitat subsidiària- (S.T.S. de 25 de gener de 1996, recurs núm. 5943/1991 (RJ) 1996/37).

És a dir, per tal de procedir a la subrogació, caldria declarar fallit al primer deutor, seguint els tràmits i requisits especificats al Reglament general de recaptació, i un cop finalitzada aquesta declaració, es podria derivar el deute a l'actual titular el qual s'ha subrogat "ex legem" en els deutes urbanístics pendents (S.TSJ Catalunya núm. 143/2003 Jur. 2003/221997 i S.TSJ Ctat. Valenciana 4849/1995).

L'art. 43 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, estableix que seran responsables subsidiaris "els adquirents de béns afectes per llei al pagament del deute tributari, en els termes establerts a l'art. 79 d'aquesta llei".

En aquest sentit, l'art. 79 indica: "els adquirents de béns afectes per llei al pagament del deute tributari respondran subsidiàriament amb els mateixos, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga".

En conseqüència, es poden liquidar les quotes al titular adquirent, sempre que prèviament s'hagi seguit el procediment de derivació corresponent. Evidentment, la nova liquidació comportarà únicament el deute principal sense que siguin imputables a l'adquirent ni el recàrrec de constrenyiment ni els interessos reportats.

CONCLUSIONS

Les quotes d'urbanització, són ingressos de dret públic, de naturalesa no tributària, derivades de les obligacions «ex legem» en l'execució del planejament urbanístic, i per tant es regeixen per la normativa urbanística. Cal diferenciar-les molt clarament de les contribucions especials.

Les finques resultants del projecte de reparcel·lació estan afectades, amb caràcter real, al pagament de les despeses derivades del procediment urbanitzador. Aquesta afectació s'ha d'inscriure en el Registre de la Propietat.

El concepte «despeses d'urbanització» inclou aspectes tan diversos com el cost de les obres d'urbanització, indemnitzacions, diferències d'adjudicació, cost dels projectes, etc.

Les despeses d'urbanització es reparteixen entre els adjudicataris de les finques resultants de la reparcel·lació en proporció al valor d'aquestes, representat per un percentatge en el compte de liquidació provisional, que es pot calcular tenint en compte la superfície de cada parcel·la en relació a la superfície total de l'àmbit, per al cas que l'aprofitament de les parcel·les sigui igual per a totes.

Les quotes d'urbanització provisionals, són aportacions a compte (bestretes) que es poden exigir per endavant, per un import màxim de les inversions que es preveu realitzar en els sis mesos propers. Les quantitats lliurades a compte es regularitzaran amb el compte de liquidació definitiu.

La liquidació definitiva es redacta per l'administració actuant, i s'exigeixen els mateixos tràmits d'aprovació que en el projecte de reparcel·lació.

D'acord amb la jurisprudència, la titularitat real de les parcel·les preval sobre la titularitat registral, en el procediment reparcel·latori.

Els adquirents de finques objecte d'un procediment reparcel·latori se subroguen en els drets i en els deutes urbanístics dels propietaris anteriors.

En el supòsit de transmissió d'una parcel·la resultant, quan ja s'han liquidat les quotes d'urbanització a l'anterior propietari, l'adquirent únicament respon d'aquelles per derivació i prèvia declaració de fallida del deutor inicial.

LA MOROSITAT EN LES OPERACIONS COMERCIALS LA SOCIETAT ANÒNIMA MUNICIPAL

| Josep M. Grau Monné

Adjunt a la secretaria general, Grup Sagessa

INTRODUCCIÓ

Les Corts Generals han aprovat, recentment, la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat de les operacions comercials, (BOE núm. 314), Aquesta Llei ha comportat la modificació del Text refós de la Llei de contractes de les Administracions públiques.

Aquesta Llei té per objecte incorporar a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2000/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny de 2000, per la que s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

La Llei estableix, amb caràcter general, un termini d'exigència d'interessos de demora, determinar la seva acreditació automàtica, assenyalar el tipus d'interès de demora i atorgar al creditor el dret de reclamar al deutor una indemnització raonable dels costos del cobrament i la possibilitat de pactar clàusules de reserva de domini als efectes de què el venedor conservi la propietat dels béns fins al total pagament del deute.

La inclusió de les administracions públiques en l'àmbit de

la Directiva 2000/35/CE, dispensant un tractament igual a tots els agents econòmics en matèria de pagaments per operacions comercials, ha fet necessari adequar la legislació interna sobre contractació pública a l'ordenament jurídic comunitari, motiu pel qual s'ha modificat la regulació del tipus d'interès de demora, s'ha introduït el reconeixement del dret del creditor a una indemnització pels costos de cobrament i s'han adequat les disposicions reguladores dels pagaments entre contractistes i subcontractistes i subministradors en el Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques.

LA TRANSPOSICIÓ DE LES DIRECTIVES EUROPEES A L'ORDENAMENT JURÍDIC ESPANYOL.

La Directiva 2000/35/CE, entén per poders públics: «tota autoritat o entitat contractant tal com es defineix en les directives sobre contractació pública 92/50/CEE, 93/36/CEE, 93/37 CEE i 93/38/CEE».

Aquestes directives, abans esmentades, estableixen qui s'entendrà per «entitat adjudica-

dadora» o «poders públics»: L'Estat, els ens territorials, els organismes de Dret públic i les associacions formades per un o més d'aquests ens o organismes de Dret públic.

El legislador espanyol ha optat per una interpretació literal del concepte d'«organisme de dret públic», fonamentat en què les directives 93/36 i 93/37 no inclouen en aquest concepte a les «societats mercantils sota control públic».

Recolza aquest criteri invocant la Directiva 93/38/CEE, que fa la distinció entre el concepte «d'organisme de dret públic», idèntic en les directives sobre contractació pública i el d'«empresa pública» que es correspon amb la societat mercantil pública.

El Consell d'Estat ha dictaminat que el text de la Llei de mesures de lluita contra la morositat no contravé el que disposa la Directiva, en la mesura que la definició de poders públics coincideix amb la definició de les administracions públiques continguda en els apartats 2 i 3 de l'art. 1 del Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, motiu pel qual es compleix amb el previst a la Directiva. Qualsevol altre tipus d'entitat pública

que no encaixi dins d'aquest concepte d'Administració pública (o de «poder públic», en la terminologia de les directives), entrarà dins de l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2000/35/CE en la mesura que pot ser considerada com una «empresa» en el sentit recollit en la pròpia Directiva».

Com és sabut, les sentències de 15.05.1003, 16.10.2003 i 13.01.2005 del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees han condemnat a Espanya, per la incorrecta transposició de la normativa de contractes incomplint les obligacions, a modificar la Llei espanyola en dos punts capitals. El primer l'obliga a incorporar un sistema de mesures cautelars que suspenguin la realització de les obres o l'execució del contracte fins que es resolgui si l'adjudicació s'ha fet correctament. El segon, a considerar que gran part de les societats privades creades per les administracions amb diners públics per adjudicar contractes són, també, Administració pública; són «Estat» en el sentit que li dóna la normativa comunitària a aquest terme. Una empresa privada creada per l'Administració per contractar és una Administració pública i ha de respectar les mateixes regles jurídiques.

És per tot això que, a la societat anònima municipal li és aplicable, en l'execució dels contractes d'obres, subministraments, consultoria i assistència i serveis, la Llei de mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, i pel que fa a la capacitat de les empreses, publicitat, procediments de licitació i formes d'adjudicació dels contractes d'obres, subministraments, consultoria i assistència i serveis que sobrepassin un determinat llindar en el preu del contracte, li és aplicable la Llei de contractes de les administracions públiques.

ANÀLISI DE LES OPERACIONS COMERCIALS

Aquest text normatiu, a la pràctica, ha incidit en aquests aspectes:

a) Principi de llibertat contractual

L'Administració pública no pot allargar el termini de pagament mitjançant una disposició contractual.

La societat anònima municipal pot establir terminis de pagament més amplis que els previstos a la Llei de mesures de lluita contra la morositat, sempre i quan no resultin abusius pel creditor. El termini per exigir el deute que estableix la Llei és d'aplicació en defecte de pacte entre les parts; la qual cosa significa que només s'aplica en cas que les parts contractants no hagin

acordat una altra cosa en el contracte.

b) Terminis de pagament

El termini d'abonament del preu per part de l'Administració és de 60 dies, llevat del termini especial establert en l'apartat 4 de l'article 110. La determinació de la data inicial per al còmput de l'anterior termini és la d'expedició de les certificacions d'obres o dels corresponents documents que acreditin la realització total o parcial del contracte.

En relació als pagaments a subcontractistes i subministradors, el contractista ha d'abonar les factures en el termini fixat a l'article 4 de la Llei de mesures de lluita contra la morositat. En cas de demora en el pagament, el subcontractista o el subministrador té dret al cobrament d'interessos de demora i a la indemnització pels costos de cobrament en els termes previstos a la mateixa Llei.

Quan el termini de pagament es convingui més enllà de 60 dies, aquest pagament s'ha d'instrumentar mitjançant un document que comporti l'acció de canvi, i quan el termini de pagament superi els 120 dies, a més el subcontractista o els subministradors poden exigir que el pagament es garanteixi mitjançant aval.

A la societat anònima municipal s'aplica la Llei de mesures de lluita contra la morositat,

que fixa un període de referència de 30 dies per procedir al pagament, a comptar des de la recepció de la factura o de la recepció de les mercaderies o prestació de serveis.

En els casos que les parts contractants hagin acordat un procediment d'acceptació o comprovació dels béns o els serveis, el període de referència de 30 dies s'iniciarà una vegada ha finalitzat l'esmentat procediment

c) Acreditació de l'interès de demora

Tant a l'Administració pública com a la societat anònima municipal, el pagament dels interessos de penalització s'inicia automàticament en cas de retardar el pagament en el termini pactat o legalment establert, sense necessitat d'avís per part del creditor, sempre que hagi complert les seves obligacions contractuals i que no hagi rebut la quantitat deguda.

d) Interès de demora

El tipus d'interès és el previst a la Llei de mesures de lluita contra la morositat, tant per l'Ad-

ministració pública com per la societat anònima municipal.

Hi ha un tipus únic d'interès a la zona euro. El tipus d'interès s'aplica durant un període de sis mesos; és a dir, de l'1 de gener al 30 de juny i des de l'1 de juliol fins al 31 de desembre. La resolució de 18 de gener de 2005, de la Direcció General del Tresor i Política Financera ha establert que el tipus d'interès de demora a aplicar durant el primer semestre natural de 2005 és del 9,09%.

e) Indemnització per costos de cobrament

La indemnització per costos de cobrament es regeix per la Llei de mesures de lluita contra la morositat, tant per l'Administració pública com per la societat anònima municipal.

Es reconeix el dret del creditor a una indemnització pels costos de cobraments dels deutes degudament acreditats que no podra superar el 15% del deute. El deutor no estarà obligat a pagar la indemnització quan no sigui responsable del retard del pagament.

CONCLUSIONS

La Directiva 2000/35/CE, estableix les mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, i en el seu àmbit d'aplicació s'inclou a les administracions públiques; la qual cosa ha comportat la necessària modificació de determinats articles del Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, per tal d'adequar-lo a l'ordenament jurídic comunitari.

La societat anònima municipal resta subjecte, per una part, a les prescripcions del Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques en les qüestions relatives a la capacitat de les empreses, publicitat, procediments de licitació i formes d'adjudicació dels contractes d'obres, subministraments, consultoria i assistència i serveis, quan sobrepassin un determinat llindar en el preu del contracte i per l'altra, a la Llei de mesures contra la morositat en les operacions comercials, en les qüestions relatives a l'execució del contracte.

àmbit de **MEDI AMB**

ADMINISTRACIONS LOCALS I SOCIETAT CIVIL TREBALLANT JUNTES PER

I Rebecca **Moreno Bailén**

Responsable d'iniciatives de la Xarxa de Custòdia del Territori

LES TERRES TARRAGONINES FORMEN UN PAISATGE MOLT DIVERS I PLE DE VALORS NATURALS I CULTURALS RELLEVANTS, QUE IDENTIFIQUEN I CARACTERITZEN AQUEST TERRITORI. LA MAJORIA DE NOSALTRES CONEIXEM EL CAMP DE TARRAGONA I LES TERRES DE L'EBRE, SI MÉS NO ALGUNA PART, JA SIGUI PERQUÈ HI VIVIM O PERQUÈ LA VISITEM, I TOTS ENS ADONEM DE LA IMPORTÀNCIA DE CONTINUAR GAUDINT D'AQUEST PAISATGE EMBLEMÀTIC I DEL SEUS VALORS NATURALS I CULTURALS. SENS DUBTE ÉS NECESSARI MANTENIR I CONSERVAR AQUESTS VALORS PER TAL QUE LES GENERACIONS FUTURES TAMBÉ EN PUGUIN CONTINUAR GAUDINT.

AMB L'OBJECTIU D'AQUESTA DARRERA PREMISSA SORGEIX UN INNOVADOR MODEL DE GESTIÓ I CONSERVACIÓ DEL TERRITORI, IMPULSAT DES DE LA SOCIETAT CIVIL, I QUE RECOLZA I SE SUMA A LA GESTIÓ DEL TERRITORI PORTADA A TERME FINS ARA PER L'ADMINISTRACIÓ I ELS PROPIETARIS PRIVATS. ENS REFERIM A LA CUSTÒDIA DEL TERRITORI, UN MODEL QUE ES FONAMENTA EN EL TREBALL EN CONJUNT I QUE ESTABLEIX PONTS DE DIÀLEG ENTRE ELS DIFERENTS AGENTS IMPLICATS EN LA CONSERVACIÓ DEL TERRITORI (ADMINISTRACIONS, ENTITATS CONSERVACIONISTES, FUNDACIONS, ASSOCIACIONS DE CAÇADORS I PESCADORS, PROPIETARIS PÚBLICS I PRIVATS, ETC.). LA CUSTÒDIA DEL TERRITORI S'OBRE COM UNA NOVA PERSPECTIVA I OPORTUNITAT PER ASSEGURAR LA CONSERVACIÓ DE LA BIODIVERSITAT, DELS VALORS NATURALS, CULTURALS I DEL PAISATGE.

QUÈ ÉS LA CUSTÒDIA DEL TERRITORI?

En un sentit ampli, definim la custòdia del territori com *persones que tenen cura de la terra*. En un sentit més concret, la custòdia del territori és una filosofia de treball multidisciplinar que intenta generar la responsabilitat dels propietaris i usuaris del territori en la conservació i el bon ús de la terra i dels seus recursos naturals, culturals i paisatgístics. La custòdia utilitza diferents estratègies i mecanismes d'acord voluntari de conservació, en col·laboració contínua entre propietaris, usuaris i entitats de custòdia. Les seves formes d'acord van des de l'educació o acord verbal fins l'adquisició de drets reals o de la propietat plena (ja sigui per donació o compra), amb moltes altres formes intermèdies (per a més informació vegeu www.custodiaterritori.org/mecanismes.php#3).

Les característiques bàsiques de la custòdia del territori són:

- Caràcter voluntari, tant per part de la propietat com de l'entitat que promou l'acord. El contingut de l'acord ha de ser negociat i acceptat per ambdues parts.
- El promotor d'un acord de custòdia és una ONG (associació o fundació) o una administració propera al territori (ajuntament, consorci, espai natural...). En ambdós casos el promotor s'anomena entitat de custòdia del territori.
- Cerca acords privats per fixar condicions de gestió i protecció que apliqui la propietat.
- Es basa en un model de conservació coparticipada entre la propietat i l'entitat de custòdia on les decisions d'ordenació i gestió són guiades per un

CONSERVAR EL TERRITORI TARRAGONÍ

acord àgil, un contacte regular i un seguiment anual de la finca i dels acords per part de l'entitat de custòdia.

LA SITUACIÓ ACTUAL DE LA CUSTÒDIA DEL TERRITORI A CATALUNYA

L'inventari d'iniciatives de custòdia del territori a Catalunya, Andorra i les Illes Balears, actualitzat l'any 2004, recull un total de 192 acords de custòdia en finques privades i públiques a càrrec de 39 entitats de custòdia i dels propietaris de les diferents finques. Aquests acords sumen una superfície de més de 85.470 Ha. Actualment, 33 de les 41 comarques del territori català han abraçat la custòdia del territori com a eina de gestió i conservació dels seus valors naturals i culturals. Tant els propietaris com les entitats de custòdia i altres entitats que treballen en aliança i implicades en la gestió i conservació d'aquest indrets es beneficien d'alguna o altra

manera en l'acord de custòdia. Vegem-ho en les diferents iniciatives que es realitzen en el territori tarragoní.

LA CUSTÒDIA EN TERRES TARRAGONINES

En les comarques de Tarragona hi actuen una desena d'entitats de custòdia (associacions, fundacions i ajuntaments) que donen suport a propietaris (públics i privats) en la conservació dels valors de les seves finques. En total hi ha 26 acords de custòdia a 8 comarques (Alt Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà, Montsià, Priorat, Ribera d'Ebre, Tarragonès i Terra Alta) que sumen unes 4.000 Ha. En tots aquests casos la custòdia ajuda a conservar els valors més destacats del paisatge, la natura o el patrimoni cultural de cada indret.

Valors com...

...les oliveres mil·lenàries de la comarca del Montsià.

L'Ajuntament d'Ulldecona promou la seva protecció amb la col·laboració de la Fundació Territori i Paisatge (FTP), de l'Obra Social de Caixa Catalunya, mitjançant un contracte privat d'adquisició en el que el propietari es compromet a no tallar l'olivera durant 50 anys i, a canvi, l'Ajuntament fa un pagament i es compromet a trasplantar l'exemplar en cas que el propietari ho demani.

...els aiguamolls i el bosc de ribera de l'Espai humit de Sebes, a Flix (Ribera d'Ebre), on conviuen diverses espècies de flora i de fauna molt escasses. El Grup de Natura Freixe, l'Ajuntament de Flix i la Fundació Territori i Paisatge han signat un conveni de col·laboració mitjançant el qual la Fundació ha ajudat a finançar el projecte de pastura amb cavalls de la Camarga i la reintroducció de la cigonya blanca a l'espai.

Olivera mil·lenària d'Ulldecona. Font: Ajuntament d'Ulldecona.

Espai humit de Sebes a Flix.

...el patrimoni de pedra seca de la Finca del Canyerets (Terra Alta). La Fundació El Solà, de la Fatarella, ha signat un conveni d'arrendament amb el propietari de la finca i fa actuacions de restauració de les cabanes, escales, marges i altres elements de pedra seca.

...les dunes i maresmes de la platja dels Muntanyans (Tarragonès), un valor cada vegada més escàs en el litoral. La part d'aquesta platja corresponent al municipi de Torredembarra es gestiona mitjançant un acord de col·laboració institucional. L'Ajuntament d'aquesta població assessora sobre la gestió de la platja, fa el seguiment de la fauna i la flora i coordina i impulsa la participació del voluntariat en les actuacions de conservació.

...els ocells i els seus hàbitats. La Societat Espanyola d'Ornitologia / Birdlife (SEO / Birdlife) assessora a propietaris privats del Baix Penedès per tal que la conservació en les seves finques afavoreixi la conservació de les aus. D'altra banda, una empresa creada per SEO a tra-

vés de la compra de la finca de Riet Vell (Montsià) combina la conservació d'una zona humida amb la producció d'arròs ecològic en aquesta mateixa finca.

...espècies emblemàtiques com el lliri gínjol (*Iris xiphium*), el samaruc (*Valencia hispanica*) i la reineta (*Hyla meridionalis*). Els Ullals de Panxa, zona coneguda com el paratge d'Antich, és una eixida a l'exterior, d'aigua dolça al contacte de la plana del Montsià amb el Delta de l'Ebre en la que s'hi troben aquestes espècies. La Fundació Natura treballa per protegir-les a través de la compra de l'espai i la seva restauració.

...les llacunes litorals de la finca la «Llacuna de l'Aufacada» i els aiguamolls que l'envolten. La Fundació Territori i Paisatge (FTP) és propietària d'aquesta finca situada al Parc Natural del Delta de l'Ebre, a la comarca del Montsià. La Fundació utilitza la denominació de propietats socials en les seves finques, entenent-les com a finques privades amb una clara funció social. L'objectiu és recu-

perar i conservar la llacuna i els seus ambients, les comunitats vegetals i animals associades. Per tal de dur a terme el manteniment i la gestió de la finca, la FTP ha acordat un conveni de col·laboració amb el Parc Natural del Delta de l'Ebre i amb SEO / Birdlife.

...els rius i el seu entorn. El Projecte Rius promou l'apropament dels ciutadans i la participació social en la gestió dels espais fluvials. A Valls (Alt Camp) hi ha mitja dotzena de grups de ciutadans que fan inspeccions de l'estat ecològic dels torrents del municipi. Els grups locals més actius poden adquirir un major compromís, mitjançant un acord d'adopció del seu tram de riu, amb l'Ajuntament del municipi i el Projecte Rius per realitzar les actuacions de conservació que ells mateixos proposin.

També hi ha iniciatives de custòdia del territori que promouen usos públics vinculats a l'educació dels joves, com la Fundació Josep Carol que ha configurat una xarxa de terrenys d'acampada arreu de Catalunya. La Fundació

també arriba a acords amb propietaris rurals de les comarques tarragonines, entitats educatives interessades i els ajuntaments de la zona per portar a terme camps de treball en condicions d'integració amb el medi i en les quals fan actuacions de restauració i millora dels terrenys.

La diversitat existent d'iniciatives de custòdia fa possible conservar els valors emblemàtics de cada zona i bona part de les entitats de custòdia que impulsen i realitzen aquestes iniciatives estan aplegades en la Xarxa de Custòdia del Territori (XCT). La XCT és una entitat sense ànim de lucre constituïda per entitats i persones que volen impulsar el desenvolupament i l'ús de la custòdia al nostre país. La Xarxa orienta, dóna suport, assessora, difon les iniciatives de custòdia i impulsa el desenvolupament legislatiu, fiscal i econòmic de la custòdia del territori. La XCT compta amb el suport regular de Departament de Medi Ambient i Habitatge, Fundació Territori i Paisatge de Caixa Catalunya, Universitat de Vic i organitzacions i persones membres de la XCT.

	Paper del municipi	Propietaris on actuar	Tipus d'actuació	Acords i agents
Nivell d'implicació del municipi ↓	1. Promotor	Privada	Actuacions d'impuls de la custòdia	L'ens local no assoleix acords, sinó que els fomenta
		Pública		
	2. Propietari de territori	Privada	Adquisició	Acord entre l'ens local i una entitat de custòdia per a la gestió d'una finca municipal
		Municipal	Col·laboració	
	3. Entitat de custòdia	Privada	Assoliment d'acords i execució (seguiment i/o gestió de finques)	Acord entre l'entitat municipal de custòdia i el propietari d'una finca
		Pública		

Els papers del municipi en la custòdia del territori i els tipus d'actuacions a desenvolupar. Font: Basora, X., Gordi, J., Sabaté, X., Vicente, E. 2005 "Oportunitats per a la custòdia del territori als municipis. Guia pràctica per a ajuntaments i entitats locals" Xarxa de Custòdia del Territori.

ELS PAPERS DEL MUNICIPI EN LA CUSTÒDIA DEL TERRITORI

Actualment, la majoria de les iniciatives de custòdia són impulsades principalment des d'entitats privades (associacions i fundacions), però cada vegada més ajuntaments i entitats locals donen suport i s'impliquen en l'impuls i ús de la custòdia del territori. Les característiques intrínseques de les administracions locals (proximitat de territori, capacitat de gestió integral, etc.) les fan unes candidates adients i necessàries pel desenvolupament sostenible del territori mitjançant les tècniques emmarcades en la custòdia del territori.

Per aquesta raó, la XCT publica aquest 2005 la guia *Oportunitats per a la custòdia del territori als municipis. Guia pràctica per a ajuntaments i entitats locals*¹, amb la col·laboració de les diputacions de Tarragona, Girona, Barcelona i Lleida, i de la Fundació Territori i Paisatge de Caixa Catalunya. Aquesta guia analitza l'ampli reguitzell d'oportunitats i instruments que ofereix la custòdia del territori als ajuntaments i entitats locals que estiguin interessats a impulsar, utilitzar i aplicar la custòdia del territori en el seu municipi.

El quadre anterior exemplifica molt bé el contingut de la

guia i els diferents papers que pot prendre el municipi en relació a la custòdia del territori. Per altra banda, la guia inclou més de 30 exemples concrets d'iniciatives de custòdia que s'estan desenvolupant en molts municipis d'arreu de Catalunya. Aquest exemple reflecteixen el panorama actual d'increment d'iniciatives de custòdia al territori i ajuden a entendre la importància i necessitat d'implicació dels ajuntaments i entitats locals en aquesta innovadora eina de gestió i conservació del territori i de com les aliances i col·-

laboracions que s'estableixen amb altres entitats i agents potencien la conservació dels valors naturals i culturals del nostre país.

La Diputació de Tarragona també ha apostat per la custòdia del territori, i per aquesta raó ha col·laborat en l'elaboració d'aquesta guia econòmicament, amb continguts i fent-ne difusió a les administracions locals. D'aquesta manera, s'obre la possibilitat de futures col·laboracions en l'impuls de les iniciatives de custòdia del territori als municipis de Tarragona.

¹ Tots els ajuntaments de les comarques de Tarragona rebran un exemplar de la guia i qualsevol entitat o persona interessada pot sol·licitar-la a: info@custodiaterritori.org

L'entrevista

ELENA M. ESTRADA GONZÁLEZ

Cap de l'àrea d'administració territorial. Subdirecció general de planificació i direcció de la comptabilitat. Intervenció general de l'Administració de l'estat. Ministeri d'economia i hisenda. És membre, des de la seva creació en 1991, de la Comissió de principis i normes comptables públiques. Ha estat, durant 7 anys, interventora d'Administració local, categoria superior, de diferents ajuntaments.

PER QUÈ NOVES INSTRUCCIONS DE COMPTABILITAT LOCAL? A QUÈ OBEeix AQUEST CANVI NORMATIU?

Des que van començar a aplicar-se la Instruccions de Comptabilitat Local encara vigents, s'han produït una sèrie de circumstàncies que han fet necessària la reforma del règim comptable local, i aquestes circumstàncies són, fonamentalment: -L'aprovació del Pla General de Comptabilitat Pública, per Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda, de 6 de maig de 1994- la necessitat de simplificar, el màxim possible, la comptabilitat de les entitats locals més petites amb la finalitat d'alleujar la pesada càrrega que, per a elles, suposa dur la comptabilitat i facilitar així la rendició dels seus comptes.

QUINS SÓN LES GRANS LÍNIES O LES PRINCIPALS MODIFICACIONS RESPECTE A LES INSTRUCCIONS DE COMPTABILITAT LOCAL DE 1990?. QUÈ ÉS EL QUE ELS AJUNTAMENTS HAN DE TENIR EN COMPTE A L'HORA DE COMENÇAR A TREBALLAR AMB LA NOVA INSTRUCCIÓ?.

AL meu judici les grans línies de la nova regulació de la comptabilitat local són:

- El reconeixement d'una major especialització de la funció comptable.
- L'impuls que les noves Instruccions donen a l'ús de les noves tecnologies en la funció comptable, i
- El marc conceptual en què descansa la nova normativa comptable.

Respecte a la segona qüestió, l'aplicació de les noves Instruccions de Comptabilitat Local ha d'abordar-se des de la serenor que imprimeix el fet que la nova comptabilitat local pugui qualificar-se de «versió actualitzada» de la comptabilitat vigent, i exigirà prestar una especial atenció a l'adequada formació del personal implicat en la funció comptable i l'adaptació del sistema informàtic que doni suport a la comptabilitat.

En la demarcació de Tarragona són molt pocs els ajuntaments amb pressupostos inferiors a 300.000 euros.

EN QUÈ SURTEN BENEFICIATS AQUESTS AMB LA NOVA INSTRUCCIÓ, JA QUE MOLT POCs, PER NO DIR CAP, UTILITZARAN EL MODEL BÀSIC?.

A nivell individual, cada entitat local i cada organisme autònom local obtindrà més

i millor informació sobre la seva activitat econòmic-financera, la qual cosa redundarà en una més encertada presa de decisions; des d'un punt de vista col·lectiu, la informació econòmic-financera del conjunt de les entitats locals es podrà comparar amb molta més facilitat amb la informació de les altres administracions públiques, l'Estat i les comunitats autònomes.

NO CREU QUE PER ALS AJUNTAMENTS (ENTRE 300.000 I 3.000.000 EUR DE PRESSUPOST), QUE SÓN MAJORITÀRIAMENT AQUELLS ALS QUALS EL SAM DÓNA ASSISTÈNCIA A TARRAGONA, POT SER UN PROBLEMA AFEGIT A CAUSA DE LES MODIFICACIONS INTRODUÏDES I EL FORÇOS DE CANVI D'APLICACIÓ INFORMÀTICA?.

FINS A QUIN PUNT PODEN ARRIBAR A TROBAR INCONVENIENTS AQUESTS AJUNTAMENTS?

Sens dubte, l'assimilació dels canvis que introdueixen les reformes de la normativa aplicable a qualsevol aspecte de

l'activitat local, exigeix un esforç que es veu incrementat quan aquest aspecte està suportat en una aplicació informàtica, com passa en el cas de la comptabilitat de les entitats locals. No obstant, el grau de desenvolupament arribat per la majoria de les aplicacions informàtiques de comptabilitat local, des de l'anterior reforma comptable de 1992, és un indicatiu clar que els seus subministradors estan capacitats per adaptar, en el termini disponible, els seus aplicatius.

Respecte als Comptes Anuals, l'apartat de la «Memòria» conté una informació molt àmplia i densa i que requereix determinada especialització.

CREU QUE ELS SERVEIS D'ASSISTÈNCIA AL MUNICIPI HAURAN DE TENIR UNA INCIDÈNCIA MÉS DIRECTA EN EL TANCAMENT DE L'EXERCICI ECONÒMIC, O LA SUSDITA INFORMACIÓ ÉS PROU CLARA I ESPECÍFICA PERQUÈ ELS AJUNTAMENTS PETITS NO NECESSITIN UN SUPORT ESPECIAL AL TAL EFECTE?.

La implementació en les entitats locals de les noves nor-

mes comptables dependrà, en gran mesura, dels mitjans personals i materials que disposi cadascuna per a realitzar aquesta tasca. No obstant, el paper que els Serveis d'assistència al municipi poden ocupar amb vista a facilitar l'obtenció dels nous Comptes Anuals, especialment de la Memòria, és importantíssim. Crec que el seu suport serà fonamental, per facilitar a les entitats incloses en el seu àmbit d'actuació, especialment a les més petites, el compliment de l'obligació de formar i rendir comptes.

Per acabar, una pregunta acadèmica: el registre de les despeses i els ingressos reportats i no vençuts (despeses i ingressos diferits) i de les operacions pendents d'aplicar al pressupost, més la reclasificació temporal dels debèbits i crèdits,

COM AFECTARÀ EL CÀLCUL I INTERPRETACIÓ DEL ROMANENT DE TRESORERIA?

De forma molt resumida: Ni les despeses i ingressos diferits, ni l'existència a 31 de desembre de creditors per operacions pendents d'aplicar a pressupost, ni tampoc la reclasificació temporal dels debèbits i crèdits de l'entitat, afecten el càlcul del Romanent de Tresoreria, doncs es tracta d'obligacions de pagament o drets de cobrament no inclosos en els components d'aquesta magnitud. No obstant, l'existència d'operacions pendents d'aplicar a pressupost limitarà les possibilitats d'utilització del romanent de tresoreria, en cas que aquest sigui positiu, en la mesura que amb ell deuran finançar-se de forma prioritària les despeses que ja estiguin realitzats i hagin d'atendre's a càrrec dels crèdits dotats mitjançant l'oportuna modificació de crèdits.

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA